

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 77

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

63e jaargang

9 maart 2020

Inhoud

IV Informatie

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2020/C 77/01	Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het Publicatieblad van de Europese Unie	1
--------------	--	---

V Bekendmakingen

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2020/C 77/02	Zaak C-274/14: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 21 januari 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Económico-Administrativo Central - Spanje) – Procedure ingesteld door Banco de Santander SA (Prejudiciële verwijzing – Artikel 267 VWEU – Begrip „rechterlijke instantie”– Criteria – Onafhankelijkheid van de betrokken nationale instantie – Onafzetbaarheid van de leden – Niet-ontvankelijkheid van het verzoek om een prejudiciële beslissing).	2
2020/C 77/03	Zaak C-175/18 P: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 22 januari 2020 – PTC Therapeutics International Ltd/Europees Geneesmiddelenbureau, European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (Eucope) (Hogere voorziening – Toegang tot documenten van de instellingen, organen of instanties van de Unie – Verordening (EG) nr. 1049/2001 – Artikel 4, lid 2, eerste streepje – Uitzondering betreffende de bescherming van commerciële belangen – Artikel 4, lid 3 – Bescherming van het besluitvormingsproces – Documenten die bij het Europees Geneesmiddelenbureau zijn ingediend in het kader van een aanvraag voor een vergunning voor het in de handel brengen van een geneesmiddel voor menselijk gebruik – Besluit om een derde toegang tot de documenten te verlenen – Algemeen vermoeden van vertrouwelijkheid – Geen verplichting voor een instelling, orgaan of instantie van de Europese Unie om een algemeen vermoeden van vertrouwelijkheid toe te passen).	2

NL

2020/C 77/04	Zaak C-177/18: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 22 januari 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado Contencioso-Administrativo no 14 de Madrid - Spanje) – Almudena Baldonado Martín/Ayuntamiento de Madrid (Prejudiciële verwijzing – Sociale politiek – Richtlijn 1999/70/EG – Door het EVV, de Unice en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd – Clausule 4 – Non-discriminatiebeginsel – Clausule 5 – Maatregelen ter voorkoming van misbruik als gevolg van het gebruik van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten of arbeidsverhoudingen voor bepaalde tijd – Vergoeding in geval van beëindiging van het dienstverband – Artikelen 151 en 153 VWEU – Artikelen 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Toepasselijkheid – Verschil in behandeling op basis van de publieke dan wel private aard, volgens het nationale recht, van de op de arbeidsverhouding toepasselijke regeling)	3
2020/C 77/05	Zaak C-178/18 P: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 22 januari 2020 – MSD Animal Health Innovation GmbH, Intervet international BV/Europees Geneesmiddelenbureau (EMA) (Hogere voorziening – Toegang tot documenten van de instellingen, organen of instanties van de Unie – Verordening (EG) nr. 1049/2001 – Artikel 4, lid 2, eerste streepje – Uitzondering betreffende de bescherming van commerciële belangen – Artikel 4, lid 3 – Bescherming van het besluitvormingsproces – Documenten die bij het Europees Geneesmiddelenbureau zijn ingediend in het kader van een aanvraag voor een vergunning voor het in de handel brengen van een geneesmiddel voor diergeneeskundig gebruik – Besluit om een derde toegang tot de documenten te verlenen – Algemeen vermoeden van vertrouwelijkheid – Geen verplichting voor een instelling, orgaan of instantie van de Europese Unie om een algemeen vermoeden van vertrouwelijkheid toe te passen)	4
2020/C 77/06	Zaak C-578/18: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 23 januari 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein hallinto-oikeus - Finland) – Procedure ingeleid door Energiavirasto (Prejudiciële verwijzing – Interne markt voor elektriciteit – Richtlijn 2009/72/EG – Artikel 3 – Consumentenbescherming – Artikel 37 – Taken en bevoegdheden van de regulerende instantie – Buitengerechtelijke beslechting van geschillen – Begrip „partij” – Recht om beroep aan te tekenen tegen het besluit van de regulerende instantie – Klacht van een huishoudelijke afnemer tegen een elektriciteitsdistributiesysteembeheerder)	5
2020/C 77/07	Zaak C-814/18: Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 22 januari 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het College van Beroep voor het bedrijfsleven - Nederland) – Ursa Major Services BV/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Prejudiciële verwijzing – Gemeenschappelijk visserijbeleid – Verordening (EG) nr. 1198/2006 – Artikel 55, lid 1 – Financiële bijdrage uit het Europees Visserijfonds (EVF) – Subsidiabiliteit van de uitgaven – Voorwaarde – Uitgaven die daadwerkelijk door de begunstigde zijn betaald – Begrip)	5
2020/C 77/08	Zaak C-29/19: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 23 januari 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundessozialgericht - Duitsland) – ZP/Bundesagentur für Arbeit (Prejudiciële verwijzing – Sociale zekerheid – Migrerende werknemers – Verordening (EG) nr. 883/2004 – Werkloosheidsuitkeringen – Berekening – Niet-inaanmerkingneming van het laatste in de lidstaat van woonplaats ontvangen loon – Te korte referentieperiode – Loon ontvangen na beëindiging van de arbeidsverhouding – Persoon die eerder in Zwitserland arbeid in loondienst heeft verricht)	6
2020/C 77/09	Zaak C-32/19: Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 22 januari 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Oberste Gerichtshof - Oostenrijk) – AT/Pensionsversicherungsanstalt (Prejudiciële verwijzing – Vrij verkeer van personen – Burgerschap van de Unie – Recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten – Richtlijn 2004/38/EG – Artikel 17, lid 1, onder a) – Duurzaam verblijfsrecht – Verwerving nog voordat de ononderbroken periode van vijf jaar verblijf verstreken is – Werknemer die op het tijdstip waarop hij zijn werkzaamheid staakt, de leeftijd heeft bereikt waarop hij aanspraak heeft op een ouderdomspensioen)	7
2020/C 77/10	Zaak C-506/18 P: Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 21 januari 2020 – Europees Parlement/Erik Josefsson (Hogere voorziening – Openbare dienst – Tijdelijk functionaris – Opzegging van het contract – Akkoord om het geschil tussen de partijen op te lossen – Hogere voorziening die zonder voorwerp is geworden – Afdoening zonder beslissing)	8
2020/C 77/11	Zaak C-613/18: Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 21 januari 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Tributário de Lisboa Tribunal Tributário de Lisboa - Portugal) – Estado do Canadá/Autoridade Tributária e Aduaneira (Prejudiciële verwijzing – Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Beperkingen van het kapitaalverkeer naar of uit derde landen – Directe belastingen – Belasting op de inkomsten van rechtspersonen – Winstuitkeringen van in Portugal gevestigde vennootschappen – Vermindering van de belastinggrondslag)	8

2020/C 77/12	Zaak C-47/19: Beschikking van het Hof (Negende kamer) van 7 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg - Duitsland) – HA/Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst (Prejudiciële verwijzing – Gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 132, lid 1, onder h)-j) – Diverse vrijstellingen in verband met kinderen en jongeren, school- of universitair onderwijs – Surf- en zeillessen voor scholen en universiteiten – Schoolreis).....	9
2020/C 77/13	Zaak C-813/19 PPU: Beschikking van het Hof (Derde kamer) van 21 januari 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour d'appel d'Aix-en-Provence - Frankrijk) – Tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel tegen MN (Prejudiciële verwijzing – Prejudiciële spoedprocedure – Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Justitiële samenwerking in strafzaken – Europees aanhoudingsbevel – Kaderbesluit 2002/584/JBZ – Artikel 6, lid 1 – Begrip „uitvaardigende rechterlijke autoriteit”– Daadwerkelijke rechtsbescherming).....	10
2020/C 77/14	Zaak C-58/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 25 januari 2019 door Mykola Yanovych Azarov tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 13 december 2018 in zaak T-247/17, Mykola Yanovych Azarov/Raad van de Europese Unie.....	11
2020/C 77/15	Zaak C-236/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 15 maart 2019 door István Szécsi en Nóra Somossy tegen de beschikking van het Gerecht (Derde kamer) van 16 januari 2019 in zaak T-331/18, István Szécsi en Nóra Somossy/Europese Commissie.....	11
2020/C 77/16	Zaak C-315/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Gericht Erster Instanz Eupen (België) op 16 april 2019 – YU/Wallonische Region.....	12
2020/C 77/17	Zaak C-461/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 7 juni 2019 door All Star CV tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 29 maart 2019 in zaak T-611/17, All Star/EUIPO – Carrefour Hypermarchés	12
2020/C 77/18	Zaak C-513/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polen) op 5 juli 2019 – P.J./ (X) S.A.....	13
2020/C 77/19	Zaak C-548/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 17 juli 2019 door Laurence Bonnafous tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 6 juni 2019 in zaak T-614/17, Bonnafous/EACEA.....	13
2020/C 77/20	Zaak C-550/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Social de Madrid (Spanje) op 17 juli 2019 – EV/Obras y Servicios Públicos S.A. en Acciona Agua, S.A.	14
2020/C 77/21	Zaak C-586/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 1 augustus 2019 door L'Oréal tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 19 juni 2019 in zaak T-179/16 RENV, L'Oréal/EUIPO - Guinot.....	15
2020/C 77/22	Zaak C-587/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 1 augustus 2019 door L'Oréal tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 19 juni 2019 in zaak T-180/16 RENV, L'Oréal/EUIPO - Guinot.....	15
2020/C 77/23	Zaak C-588/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 1 augustus 2019 door L'Oréal tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 19 juni 2019 in zaak T-181/16 RENV, L'Oréal/EUIPO - Guinot.....	16
2020/C 77/24	Zaak C-589/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 1 augustus 2019 door L'Oréal tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 19 juni 2019 in zaak T-182/16 RENV, L'Oréal/EUIPO	16

2020/C 77/25	Zaak C-590/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 1 augustus 2019 door L'Oréal tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 19 juni 2019 in zaak T-183/16 RENV, L'Oréal/EUIPO - Guinot	17
2020/C 77/26	Zaak C-664/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 4 september 2019 door Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 26 juni 2019 in zaak T-117/18, Agencja Wydawnicza Technopol/EUIPO	17
2020/C 77/27	Zaak C-761/19: Beroep ingesteld op 17 oktober 2019 – Commissie/Hongarije.....	17
2020/C 77/28	Zaak C-805/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesgericht Salzburg (Oostenrijk) op 31 oktober 2019 – CT/VINI GmbH	19
2020/C 77/29	Zaak C-810/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Frankfurt am Main (Duitsland) op 4 november 2019 – Flightright GmbH/Qatar Airways.....	19
2020/C 77/30	Zaak C-815/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op 6 november 2019 – Natumi GmbH tegen Land-Nordrhein-Westfalen.....	20
2020/C 77/31	Zaak C-825/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Thüringer Finanzgericht (Duitsland) op 12 november 2019 – Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH tegen Hauptzollamt Erfurt	21
2020/C 77/32	Zaak C-826/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesgericht Korneuburg (Oostenrijk) op 13 november 2019 – WZ/Austrian Airlines AG	22
2020/C 77/33	Zaak C-844/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) op 15 november 2019 – CS, Finanzamt Graz-Stadt	23
2020/C 77/34	Zaak C-868/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Duitsland) op 27 november 2019 – M-GmbH/Finanzamt für Körperschaften.....	23
2020/C 77/35	Zaak C-875/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 28 november 2019 door FV tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 19 september 2019 in zaak T-27/18 RENV, FV/Raad.....	24
2020/C 77/36	Zaak C-877/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 28 november 2019 door FV tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 19 september 2019 in zaak T-153/17, FV/Raad	25
2020/C 77/37	Zaak C-894/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 3 december 2019 door het Europees Parlement tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 20 september 2019 in zaak T-47/18, UZ/Parlement.....	26
2020/C 77/38	Zaak C-896/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Qorti Ċivili Prim'Awla - Ġurisdizzjoni Kostituzzjonali (Malta) op 5 december 2019 – Repubblika/Il-Prim Ministru.....	27
2020/C 77/39	Zaak C-905/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Darmstadt (Duitsland) op 11 december 2019 – EP/Kreis Groß-Gerau	28

2020/C 77/40	Zaak C-927/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litouwen) op 18 december 2019 – „Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras” UAB, andere partijen: „Ecoservice Klaipėda” UAB, „Klaipėdos autobusų parkas” UAB, „Parsekas”, „Klaipėdos transportas” UAB	28
2020/C 77/41	Zaak C-930/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (België) op 20 december 2019 – X/Belgische Staat	30
2020/C 77/42	Zaak C-940/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d’État (Frankrijk) op 30 december 2019 – Les Chirugiens-Dentistes de France, Confédération des Syndicats médicaux français, Fédération des Syndicats pharmaceutiques de France, Syndicat des Biologistes, Syndicat des Médecins libéraux, Union dentaire, Conseil national de l’Ordre des Chirugiens-Dentistes, Conseil national de l’Ordre des Masseurs-Kinésithérapeutes, Conseil national de l’Ordre des Infirmiers/Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l’Enseignement supérieur, de la Recherche et de l’Innovation, Premier ministre	31
2020/C 77/43	Zaak C-948/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litouwen) op 31 december 2019 – UAB „Manpower Lit”/E.S., M.L., M.P., V.V. en R.V.	32
2020/C 77/44	Zaak C-950/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Helsingin hallinto-oikeus (Finland) op 17 december 2019 – A/Patentti- ja rekisterihallitukseten tilintarkastuslautakunta	33
2020/C 77/45	Zaak C-3/20: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rīgas rajona tiesa (Letland) op 7 januari 2020 – Strafzaak tegen AB, CE, SIA „MM investīcijas”	33
2020/C 77/46	Zaak C-4/20: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven administrativen sad (Bulgarije) op 7 januari 2020 – „Alti” OOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Plovdiv pri Tsentralno upravlennie na Natsionalnata agentsia za prihodite	34
2020/C 77/47	Zaak C-24/20: Beroep ingesteld op 17 januari 2020 – Europese Commissie/Raad van de Europese Unie	35
2020/C 77/48	Zaak C-115/18: Beschikking van de president van het Hof van 15 januari 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal correctionnel de Saint-Brieuc - Chambre détachée de Guingamp - Frankrijk) – Procureur de la République/Tugdual Carlier, Yann Latouche, Dominique Legeard, Thierry Leleu, Dimitri Pinschof, Brigitte Plunian, Rozenn Marechal	36
2020/C 77/49	Zaak C-297/18: Beschikking van de president van het Hof van 23 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Steiermark - Oostenrijk) – procedure ingeleid door Humbert Jörg Köfler, Wolfgang Leitner, Joachim Schönbeck, Wolfgang Semper/Bezirkshauptmannschaft Murtal, in tegenwoordigheid van: Finanzpolizei	36
2020/C 77/50	Zaak C-712/18: Beschikking van de president van het Hof van 23 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Steiermark - Oostenrijk) – procedure ingeleid door ZR, AR, BS/Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld, in tegenwoordigheid van: Finanzpolizei	37
2020/C 77/51	Zaak C-713/18: Beschikking van de president van het Hof van 23 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Steiermark - Oostenrijk) – procedure ingeleid door ZR, BS, AR/Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld, in tegenwoordigheid van: Finanzpolizei	37

2020/C 77/52	Zaak C-138/19: Beschikking van de president van het Hof van 23 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Steiermark - Oostenrijk) – procedure ingeleid door DY/Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld, in tegenwoordigheid van: Finanzpolizei	37
2020/C 77/53	Zaak C-139/19: Beschikking van de president van het Hof van 23 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Steiermark - Oostenrijk) – procedure ingeleid door DY ...	38
2020/C 77/54	Zaak C-154/19: Beschikking van de president van het Hof van 7 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Eparchiako Dikastirio Larnakas - Cyprus) – Kypriaki Kentriki Archi/GA	38
2020/C 77/55	Zaak C-227/19: Beschikking van de president van het Hof van 23 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Steiermark - Oostenrijk) – procedure ingeleid door DX/Bürgermeister der Stadt Graz, in tegenwoordigheid van: Finanzpolizei	38
2020/C 77/56	Zaak C-334/19: Beschikking van de president van het Hof van 18 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Stuttgart - Duitsland) – Eurowings GmbH/GD, HE, IF	39
2020/C 77/57	Zaak C-672/19: Beschikking van de president van het Hof van 24 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen - België) – X/Belgische Staat	39
Gerecht		
2020/C 77/58	Gevoegde zaken T-786/16 en T-224/18: Arrest van het Gerecht van 30 januari 2020 – PV/Commissie („Openbare dienst – Ambtenaren – Psychisch geweld – Reeks voor de verzoeker bezwarende besluiten van de Commissie – Bijstandsverzoeken – Tuchtprocedure – Ontslag – Intrekking van het ontslag – Nieuwe tuchtprocedure – Nieuw ontslag”)	40
2020/C 77/59	Zaak T-168/17: Arrest van het Gerecht van 30 januari 2020 – CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs/Commissie („Toegang tot documenten – Verordening (EG) nr. 1049/2001 – Documenten van de administratieve procedure inzake de staatsteun die de Oostenrijkse autoriteiten zouden hebben verleend aan houders van een concessie krachtens de wet op de kansspelen – Weigering van toegang – Uitzondering betreffende de bescherming van het doel van inspecties, onderzoeken en audits – Hoger openbaar belang – Motiveringsplicht – Exceptie van onwettigheid”)	41
2020/C 77/60	Zaak T-19/18: Arrest van het Gerecht van 22 januari 2020 – Litouwen/Commissie („ELGF en Elfpo – Van financiering uitgesloten uitgaven – Door Litouwen verrichte uitgaven – Eenmalige en forfaitaire financiële correcties – Plattelandsontwikkeling – Controlesysteem voor de randvoorwaarden – Administratieve controle – Controle ter plaatse – Kwaliteitscontroles – Hoedanigheid van de aanvragers – Kunstmatig gecreëerde voorwaarden – Redelijkheid van de kosten – In het kader van projecten gedane uitgaven – Risicoanalyse – Risicofactoren – Niet in de Uniewetgeving geregelde afwijkingen van de sanctieregeling – Te soepel evaluatie- en sanctiesysteem – Jaarlijkse statistische controlegegevens”)	42
2020/C 77/61	Zaak T-292/18: Arrest van het Gerecht van 30 januari 2020 – Portugal/Commissie („ELGF en Elfpo – Van financiering uitgesloten uitgaven – Door Portugal verrichte uitgaven – Artikelen 32 en 33 van verordening (EG) nr. 1290/2005 – Artikel 54 van verordening (EU) nr. 1306/2013 – Begrip „nationale rechtbank”)	43
2020/C 77/62	Zaak T-402/18: Arrest van het Gerecht van 29 januari 2020 – Aquino e.a./Parlement („Openbare dienst – Staking van tolken – Door het Europees Parlement vastgestelde maatregelen om tolken op te roepen – Ontbreken van een rechtsgrondslag – Aansprakelijkheid – Immateriële schade”)	43

2020/C 77/63	Zaak T-598/18: Arrest van het Gerecht van 30 januari 2020 – Grupo Textil Brownie/EUIPO – The Guide Association (BROWNIE) („Uniemark – Oppositieprocedure – Aanvraag voor Uniewoordmerk BROWNIE – Oudere nationale woordmerken BROWNIES, BROWNIE, Brownies en Brownie – Relatieve weigeringsgrond – Verwarringsgevaar – Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001] – Normaal gebruik van het oudere merk – Artikel 42, leden 2 en 3, van verordening nr. 207/2009 [thans artikel 47, leden 2 en 3, van verordening 2017/1001]”) 44	44
2020/C 77/64	Zaak T-697/18: Arrest van het Gerecht van 29 januari 2020 – Aldi/EUIPO – Titlbach (ALTISPORT) („Uniemark – Oppositieprocedure – Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie – Beeldmerk ALTISPORT – Ouder internationaal woordmerk en ouder Uniewoordmerk ALDI – Relatieve weigeringsgrond – Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 – Vergelijking van producten en diensten – Motiveringsplicht – Artikel 94 van verordening 2017/1001”) 45	45
2020/C 77/65	Zaak T-42/19: Arrest van het Gerecht van 29 januari 2020 – Volkswagen/EUIPO (CROSS) („Uniemark – Aanvraag voor Uniewoordmerk CROSS – Absolute weigeringsgrond – Beschrijvend karakter – Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001 – Geen onderscheidend vermogen – Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001 – Gelijke behandeling – Motiveringsplicht – Artikel 94, lid 1, van verordening 2017/1001”) 46	46
2020/C 77/66	Zaak T-239/19: Arrest van het Gerecht van 29 januari 2020 – Vinos de Arganza/EUIPO – Nordbrand Nordhausen (ENCANTO) („Uniemark – Oppositieprocedure – Aanvraag voor Uniebeeldmerk ENCANTO – Ouder nationaal woordmerk BELCANTO – Relatieve weigeringsgrond – Verwarringsgevaar – Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”) 47	47
2020/C 77/67	Zaak T-336/19: Arrest van het Gerecht van 30 januari 2020 – BZ/Commissie („Openbare dienst – Arbeidscontractanten – Ontslag wegens kennelijke ongeschiktheid – Evenredigheid – Artikel 84 RAP – Aansprakelijkheid”) 47	47
2020/C 77/68	Zaak T-559/19: Arrest van het Gerecht van 30 januari 2020 – Julius Sämann/EUIPO – Maharishi Vedic University (Afbeelding van een boom) („Uniemark – Oppositieprocedure – Aanvraag voor Uniebeeldmerk dat een boom weergeeft – Oudere Uniebeeldmerk en ouder internationaal merk die een „magische boom” weergeven – Relatieve weigeringsgronden – Geen verwarringsgevaar – Geen overeenstemmende tekens – Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 – Geen afbreuk aan de reputatie – Artikel 8, lid 5, van verordening 2017/1001”) 48	48
2020/C 77/69	Zaak T-751/18: Beschikking van het Gerecht van 22 januari 2020 – Daimler/Commissie („Beroep tot nietigverklaring – Intrekking van gecertificeerde CO2-besparingen – Regeling betreffende eco-innovaties – Verordening (EG) nr. 443/2009 – Uitvoeringsverordening (EU) nr. 725/2011 – Niet voor beroep vatbare handeling – Voorbereidende maatregel – Niet-ontvankelijkheid”) 49	49
2020/C 77/70	Zaak T-125/19: Beschikking van het Gerecht van 21 januari 2020 – Clem & Jo Optique/EUIPO – C&A (C&J) („Uniemark – Oppositieprocedure – Intrekking van de oppositie – Afdoening zonder beslissing”) 50	50
2020/C 77/71	Zaak T-128/19: Beschikking van het Gerecht van 16 januari 2020 – Hemp Foods Australia/EUIPO – Cabrejos (Sativa) („Beroep tot nietigverklaring – Uniemark – Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie – Geen registratie van de overgang van houderschap in het internationale register – Geen procesbevoegdheid – Niet-ontvankelijkheid”) 50	50
2020/C 77/72	Zaak T-161/19: Beschikking van het Gerecht van 21 januari 2020 – Deutsche Telekom/Parlement en Raad („Beroep tot nietigverklaring – Interne markt voor elektronische communicatie – Detailhandelsprijzen die aan consumenten in rekening zijn gebracht voor gereguleerde communicaties binnen de EU – Verordening (EU) 2018/1971 – Wetgevingshandeling – Niet individueel geraakt – Niet-ontvankelijkheid”) 51	51

2020/C 77/73	Zaak T-162/19: Beschikking van het Gerecht van 21 januari 2020 – Telefónica en Telefónica de España/Parlement en Raad („Beroep tot nietigverklaring – Interne markt voor elektronische communicatie – Detailhandelsprijzen die aan consumenten in rekening zijn gebracht voor gereguleerde communicaties binnen de EU – Verordening (EU) 2018/1971 – Wetgevingshandeling – Niet individueel geraakt – Niet-ontvankelijkheid”)	52
2020/C 77/74	Zaak T-671/19: Beroep ingesteld op 1 oktober 2019 – Qualcomm/Commissie	53
2020/C 77/75	Zaak T-870/19: Beroep ingesteld op 20 december 2019 – Worldwide Spirits Supply/EUIPO – Melfinco (CLEOPATRA QUEEN)	54
2020/C 77/76	Zaak T-3/20: Beroep ingesteld op 3 januari 2020 – Forbo Financial Services/EUIPO – Windmöller (Canoleum)	55
2020/C 77/77	Zaak T-8/20: Beroep ingesteld op 8 januari 2020 – Tsjechië/Commissie	56
2020/C 77/78	Zaak T-32/20: Beroep ingesteld op 14 januari 2020 – Buxadé Villalba e.a./Parlement	56
2020/C 77/79	Zaak T-34/20: Beroep ingesteld op 20 januari 2020 – Datenlotsen Informationssysteme/Commissie	58
2020/C 77/80	Zaak T-38/20: Beroep ingesteld op 23 januari 2020 – Lotto 24/EUIPO (LOTTO24)	59
2020/C 77/81	Zaak T-41/20: Beroep ingesteld op 24 januari 2020 – Di Bernardo/Commissie	60
2020/C 77/82	Zaak T-45/20: Beroep ingesteld op 27 januari 2020 – KRBL/EUIPO – P.K. Overseas (INDIA SALAM Pure Basmati Rice)	60
2020/C 77/83	Zaak T-35/18: Beschikking van het Gerecht van 22 januari 2020 – La Marchesiana/EUIPO – Marchesi 1824 (MARCHESI)	61
2020/C 77/84	Zaak T-139/18: Beschikking van het Gerecht van 15 januari 2020 – Avio/Commissie	62
2020/C 77/85	Zaak T-606/19: Beschikking van het Gerecht van 21 januari 2020 – Bartolomé Alvarado en Grupo Preciados Place/EUIPO – Alpargatas (ALPARGATUS PASOS ARTESANALES)	62

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE
EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het Publicatieblad van de Europese Unie*(2020/C 77/01)***Laatste publicatie**

PB C 68 van 2.3.2020

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 61 van 24.2.2020

PB C 54 van 17.2.2020

PB C 45 van 10.2.2020

PB C 36 van 3.2.2020

PB C 27 van 27.1.2020

PB C 19 van 20.1.2020

Deze teksten zijn beschikbaar in

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 21 januari 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Económico-Administrativo Central - Spanje) – Procedure ingesteld door Banco de Santander SA

(Zaak C-274/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Artikel 267 VWEU – Begrip „rechterlijke instantie” – Criteria – Onafhankelijkheid van de betrokken nationale instantie – Onafzetbaarheid van de leden – Niet-ontvankelijkheid van het verzoek om een prejudiciële beslissing)

(2020/C 77/02)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Económico-Administrativo Central

Partij in het hoofdgeding

Banco de Santander SA

Dictum

Het verzoek om een prejudiciële beslissing van de Tribunal Económico-Administrativo Central (centraal gerecht in economische en bestuurszaken, Spanje), ingediend bij beslissing van 2 april 2014, is niet-ontvankelijk.

⁽¹⁾ PB C 303 van 8.9.2014.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 22 januari 2020 – PTC Therapeutics International Ltd/Europees Geneesmiddelenbureau, European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (Eucope)

(Zaak C-175/18 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening – Toegang tot documenten van de instellingen, organen of instanties van de Unie – Verordening (EG) nr. 1049/2001 – Artikel 4, lid 2, eerste streepje – Uitzondering betreffende de bescherming van commerciële belangen – Artikel 4, lid 3 – Bescherming van het besluitvormingsproces – Documenten die bij het Europees Geneesmiddelenbureau zijn ingediend in het kader van een aanvraag voor een vergunning voor het in de handel brengen van een geneesmiddel voor menselijk gebruik – Besluit om een derde toegang tot de documenten te verlenen – Algemeen vermoeden van vertrouwelijkheid – Geen verplichting voor een instelling, orgaan of instantie van de Europese Unie om een algemeen vermoeden van vertrouwelijkheid toe te passen)

(2020/C 77/03)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: PTC Therapeutics International Ltd (vertegenwoordigers: G. Castle, B. Kelly en K. Ewert, solicitors, C. Thomas, barrister, en M. Demetriou, QC)

Andere partijen in de procedure: Europees Geneesmiddelenbureau (vertegenwoordigers: aanvankelijk T. Jabłoński, S. Marino, S. Drosos, A. Spina en A. Rusanov, vervolgens T. Jabłoński, S. Marino en S. Drosos, gemachtigden), European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (Eucope) (vertegenwoordigers: S. Cowlshaw, solicitor, en D. Scannell, barrister)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) PTC Therapeutics International Ltd wordt, behalve in haar eigen kosten, verwezen in de kosten van het Europees Geneesmiddelenbureau (EMA).
- 3) De European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs draagt haar eigen kosten.

(¹) PB C 231 van 2.7.2018.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 22 januari 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado Contencioso-Administrativo no 14 de Madrid - Spanje) – Almuneda Baldonado Martín/Ayuntamiento de Madrid

(Zaak C-177/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Sociale politiek – Richtlijn 1999/70/EG – Door het EVV, de Unice en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd – Clausule 4 – Non-discriminatiebeginsel – Clausule 5 – Maatregelen ter voorkoming van misbruik als gevolg van het gebruik van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten of arbeidsverhoudingen voor bepaalde tijd – Vergoeding in geval van beëindiging van het dienstverband – Artikelen 151 en 153 VWEU – Artikelen 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Toepasselijkheid – Verschil in behandeling op basis van de publieke dan wel private aard, volgens het nationale recht, van de op de arbeidsverhouding toepasselijke regeling)

(2020/C 77/04)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 14 de Madrid

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Almuneda Baldonado Martín

Verwerende partij: Ayuntamiento de Madrid

Dictum

- 1) Clausule 4, punt 1, van de op 18 maart 1999 gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die is opgenomen in de bijlage bij richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de Unice en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, moet aldus worden uitgelegd dat zij niet in de weg staat aan een nationale wettelijke regeling waarbij er noch voor werknemers met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd die als ambtenaar zonder vaste aanstelling in dienst zijn genomen, noch voor ambtenaren met vaste aanstelling die in het kader van een arbeidsverhouding voor onbepaalde tijd in dienst zijn genomen, wordt voorzien in betaling van een vergoeding aan het einde van het dienstverband, terwijl die regeling wel voorziet in betaling van een dergelijke vergoeding aan arbeidscontractanten in vaste dienst wanneer hun arbeidsovereenkomst om een objectieve reden wordt opgezegd.

- 2) De artikelen 151 en 153 VWEU alsmede clause 4, lid 1, van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die is opgenomen in de bijlage bij richtlijn 1999/70, moeten aldus worden uitgelegd dat zij niet in de weg staan aan een nationale wettelijke regeling waarbij er voor werknemers met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd die als ambtenaar zonder vaste aanstelling in dienst zijn genomen, niet wordt voorzien in betaling van een vergoeding aan het einde van het dienstverband, terwijl aan arbeidscontractanten met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd bij het verstrijken van hun arbeidsovereenkomst wel een vergoeding wordt toegekend.

(¹) PB C 211 van 18.6.2018.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 22 januari 2020 – MSD Animal Health Innovation GmbH, Intervet international BV/Europees Geneesmiddelenbureau (EMA)

(Zaak C-178/18 P) (¹)

(Hogere voorziening – Toegang tot documenten van de instellingen, organen of instanties van de Unie – Verordening (EG) nr. 1049/2001 – Artikel 4, lid 2, eerste streepje – Uitzondering betreffende de bescherming van commerciële belangen – Artikel 4, lid 3 – Bescherming van het besluitvormingsproces – Documenten die bij het Europees Geneesmiddelenbureau zijn ingediend in het kader van een aanvraag voor een vergunning voor het in de handel brengen van een geneesmiddel voor diergeneeskundig gebruik – Besluit om een derde toegang tot de documenten te verlenen – Algemeen vermoeden van vertrouwelijkheid – Geen verplichting voor een instelling, orgaan of instantie van de Europese Unie om een algemeen vermoeden van vertrouwelijkheid toe te passen)

(2020/C 77/05)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirantes: MSD Animal Health Innovation GmbH, Intervet international BV (vertegenwoordigers: C. Thomas, Barrister, J. Stratford QC, B. Kelly, Solicitor en P. Bogaert, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europees Geneesmiddelenbureau (vertegenwoordigers: aanvankelijk T. Jabłoński, S. Marino, S. Drosos en A. Rusanov, vervolgens T. Jabłoński, S. Marino en S. Drosos, gemachtigden)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) MSD Animal Health Innovation GmbH en Intervet International BV worden, behalve in hun eigen kosten, verwezen in de kosten van het Europees Geneesmiddelenbureau (EMA).

(¹) PB C 231 van 02.7.2018.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 23 januari 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein hallinto-oikeus - Finland) – Procedure ingeleid door Energiavirasto

(Zaak C-578/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Interne markt voor elektriciteit – Richtlijn 2009/72/EG – Artikel 3 – Consumentenbescherming – Artikel 37 – Taken en bevoegdheden van de regulerende instantie – Buitengerechtelijke beslechting van geschillen – Begrip „partij” – Recht om beroep aan te tekenen tegen het besluit van de regulerende instantie – Klacht van een huishoudelijke afnemer tegen een elektriciteitsdistributiesysteembeheerder)

(2020/C 77/06)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Korkein hallinto-oikeus

Partijen in het hoofdgeding

Energiavirasto

In tegenwoordigheid van: A, Caruna Oy

Dictum

Artikel 37 van richtlijn 2009/72/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot intrekking van richtlijn 2003/54/EG dient aldus te worden uitgelegd dat het de lidstaten er niet toe verplicht om de bevoegdheid tot regeling van geschillen tussen huishoudelijke afnemers en distributiesysteembeheerders aan de regulerende instantie toe te kennen, en bijgevolg om aan een huishoudelijke afnemer die tegen een distributiesysteembeheerder een klacht bij die instantie indient, de hoedanigheid van „partij” in de zin van deze bepaling te verlenen en hem het recht te geven om beroep in te stellen tegen het besluit dat deze instantie naar aanleiding van die klacht neemt.

⁽¹⁾ PB C 427 van 26.11.2018.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 22 januari 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het College van Beroep voor het bedrijfsleven - Nederland) – Ursa Major Services BV/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Zaak C-814/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Gemeenschappelijk visserijbeleid – Verordening (EG) nr. 1198/2006 – Artikel 55, lid 1 – Financiële bijdrage uit het Europees Visserijfonds (EVF) – Subsidiabiliteit van de uitgaven – Voorwaarde – Uitgaven die daadwerkelijk door de begunstigde zijn betaald – Begrip)

(2020/C 77/07)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ursa Major Services BV

Verwerende partij: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Dictum

- 1) Artikel 55, lid 1, van verordening (EG) nr. 1198/2006 van de Raad van 27 juli 2006 inzake het Europees Visserijfonds moet aldus worden uitgelegd dat het van toepassing is op de verhouding tussen de beheersautoriteit van een operationeel programma en de begunstigde van een in het kader van het Europees Visserijfonds verleende subsidie, zodat deze bepaling tegen deze begunstigde kan worden ingeroepen.
- 2) Artikel 55, lid 1, van verordening nr. 1198/2006 moet aldus worden uitgelegd dat een bedrag dat aan de begunstigde van een in het kader van het Europees Visserijfonds verleende subsidie in rekening is gebracht en door hem is betaald, ook dan als een daadwerkelijk betaalde uitgave in de zin van deze bepaling kan worden beschouwd wanneer de derde die dit bedrag in rekening heeft gebracht zelf een financiële bijdrage aan het gesubsidieerde project heeft verstrekt – hetzij door een vordering op de begunstigde te verrekenen met een vordering die de begunstigde op hem heeft wegens zijn toezegging om een bijdrage te leveren, hetzij door een afzonderlijke factuur op te stellen –, op voorwaarde dat de betrokken uitgave en bijdrage naar behoren worden verantwoord met gekwiteerde rekeningen of boekhoudkundige stukken met gelijkwaardige bewijskracht, hetgeen de verwijzende rechter dient na te gaan.

(¹) PB C 122 van 1.4.2019.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 23 januari 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundessozialgericht - Duitsland) – ZP/Bundesagentur für Arbeit

(Zaak C-29/19) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Sociale zekerheid – Migrerende werknemers – Verordening (EG) nr. 883/2004 – Werkloosheidsuitkeringen – Berekening – Niet-inaanmerkingneming van het laatste in de lidstaat van woonplaats ontvangen loon – Te korte referentieperiode – Loon ontvangen na beëindiging van de arbeidsverhouding – Persoon die eerder in Zwitserland arbeid in loondienst heeft verricht)

(2020/C 77/08)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundessozialgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ZP

Verwerende partij: Bundesagentur für Arbeit

Dictum

- 1) Artikel 62, leden 1 en 2, van verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels, dient aldus te worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een wettelijke regeling van een lidstaat die, hoewel zij bepaalt dat er voor de berekening van de werkloosheidsuitkeringen wordt uitgegaan van het vroegere loon, niet toestaat dat er, wanneer de betrokkene niet voor de volle duur van de in die wettelijke regeling bepaalde referentieperiode voor de vaststelling van het loon dat als basis dient voor de berekening van de werkloosheidsuitkering loon heeft genoten voor de laatste werkzaamheden in loondienst die hij onder die wetgeving heeft verricht, rekening wordt gehouden met het loon dat de betrokkene voor die werkzaamheden heeft genoten.

- 2) Artikel 62, leden 1 en 2, van verordening nr. 883/2004 dient aldus te worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een wettelijke regeling van een lidstaat die weliswaar bepaalt dat de berekening van de werkloosheidsuitkeringen uitgaat van het vroegere loon, doch niet toestaat dat er, wanneer het door de betrokkene genoten loon voor de laatste werkzaamheden in loondienst die hij onder die wetgeving heeft verricht pas na beëindiging van zijn dienstverband is vastgesteld en betaald, rekening wordt gehouden met het loon dat de betrokkene voor die werkzaamheden heeft genoten.

(¹) PB C 103 van 18.03.2019.

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 22 januari 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Oberste Gerichtshof - Oostenrijk) – AT/Pensionsversicherungsanstalt

(Zaak C-32/19) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Vrij verkeer van personen – Burgerschap van de Unie – Recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten – Richtlijn 2004/38/EG – Artikel 17, lid 1, onder a) – Duurzaam verblijfsrecht – Verwerving nog voordat de ononderbroken periode van vijf jaar verblijf verstreken is – Werknemer die op het tijdstip waarop hij zijn werkzaamheid staakt, de leeftijd heeft bereikt waarop hij aanspraak heeft op een ouderdomspensioen)

(2020/C 77/09)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: AT

Verwerende partij: Pensionsversicherungsanstalt

Dictum

Artikel 17, lid 1, onder a), van richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG moet aldus worden uitgelegd dat de voorwaarden waaronder in het gastland een duurzaam verblijfsrecht wordt verworven nog voordat de ononderbroken periode van vijf jaar verblijf verstreken is, te weten in de betrokken lidstaat gedurende ten minste de laatste twaalf maanden werkzaam zijn geweest en er meer dan drie jaar ononderbroken hebben verbleven, gelden voor een werknemer die op het tijdstip waarop hij zijn werkzaamheid staakt, de leeftijd heeft bereikt waarop hij volgens de wetgeving van die lidstaat aanspraak heeft op een ouderdomspensioen.

(¹) PB C 131 van 8.4.2019.

Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 21 januari 2020 – Europees Parlement/Erik Josefsson**(Zaak C-506/18 P) ⁽¹⁾*****(Hogere voorziening – Openbare dienst – Tijdelijk functionaris – Opzegging van het contract – Akkoord om het geschil tussen de partijen op te lossen – Hogere voorziening die zonder voorwerp is geworden – Afdoening zonder beslissing)***

(2020/C 77/10)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: Europees Parlement (vertegenwoordigers: Í. Ní Riagáin Düro, V. Montebello-Demogeot en J. Steele, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: Erik Josefsson (vertegenwoordigers: T. Bontinck, A. Guillerme en M. Forgeois, avocats)

Dictum

1. Er behoeft geen uitspraak te worden gedaan op de hogere voorziening.
2. Het Europees Parlement en Erik Josefsson dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 445 van 10.12.2018.

Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 21 januari 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Tributário de Lisboa Tribunal Tributário de Lisboa - Portugal) – Estado do Canadá/Autoridade Tributária e Aduaneira**(Zaak C-613/18) ⁽¹⁾*****(Prejudiciële verwijzing – Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Beperkingen van het kapitaalverkeer naar of uit derde landen – Directe belastingen – Belasting op de inkomsten van rechtspersonen – Winstuitkeringen van in Portugal gevestigde vennootschappen – Vermindering van de belastinggrondslag)***

(2020/C 77/11)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Tribunal Tributário de Lisboa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Estado do Canadá

Verwerende partij: Autoridade Tributária e Aduaneira

Dictum

De artikelen 63 en 65 VWEU moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een regeling van een lidstaat zoals aan de orde in het hoofdgeding, op grond waarvan de door een binnenlandse vennootschap uitgekeerde dividenden, wanneer zij worden ontvangen door een in een derde land gevestigde rechtspersoon die geen activiteiten van commerciële, industriële, of landbouwkundige aard uitoefent als hoofdactiviteit, tegen een hoger effectief tarief worden belast dan wanneer dergelijke dividenden worden ontvangen door een in die lidstaat gevestigde rechtspersoon. Dit is slechts anders indien de gevolgen van het uit de regeling van voornoemde lidstaat voortvloeiende verschil in behandeling middels toepassing van het op 14 juni 1999 gesloten belastingverdrag tussen Canada en de Portugese Republiek met het oog op het vermijden van dubbele belastingen en het voorkomen van het ontgaan van inkomensbelasting, kunnen worden weggenomen, hetgeen aan de verwijzende rechter staat om na te gaan.

(¹) PB C 445 van 10.12.2018.

Beschikking van het Hof (Negende kamer) van 7 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg - Duitsland) – HA/Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

(Zaak C-47/19) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 132, lid 1, onder h)-j) – Diverse vrijstellingen in verband met kinderen en jongeren, school- of universitair onderwijs – Surf- en zeillessen voor scholen en universiteiten – Schoolreis)

(2020/C 77/12)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: HA

Verwerende partij: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Dictum

- 1) Het begrip „school- of universitair onderwijs”, in de zin van artikel 132, lid 1, onder i) en j), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, moet aldus worden uitgelegd dat het geen betrekking heeft op surf- en zeillessen die door surf- en zeilscholen, zoals die in het hoofdgeding, worden verstrekt aan scholen of universiteiten waar die lessen deel kunnen uitmaken van, respectievelijk, het sportcurriculum of de opleiding van sportleraren en kunnen meetellen bij het geven van een cijfer.

- 2) Het begrip diensten „welke nauw samenhangen met de bescherming van kinderen en jongeren” in de zin van artikel 132, lid 1, onder h), van richtlijn 2006/112, moet aldus worden uitgelegd dat het geen betrekking heeft op surf- en zeillessen die worden verstrekt door surf- en zeilscholen, zoals die in het hoofdgeding, ongeacht het feit dat die lessen worden verstrekt in het kader van een schoolreis.

(¹) PB C 131 van 8.4.2019.

Beschikking van het Hof (Derde kamer) van 21 januari 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour d'appel d'Aix-en-Provence - Frankrijk) – Tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel tegen MN

(Zaak C-813/19 PPU) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Prejudiciële spoedprocedure – Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Justitiële samenwerking in strafzaken – Europees aanhoudingsbevel – Kaderbesluit 2002/584/JBZ – Artikel 6, lid 1 – Begrip „uitvaardigende rechterlijke autoriteit” – Daadwerkelijke rechtsbescherming)

(2020/C 77/13)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour d'appel d'Aix-En-Provence

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: MN

In tegenwoordigheid van: RJA, RJO, FD, BG, PG, KL, LK, MJ, NI, OH

Dictum

Artikel 6, lid 1, van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten moet aldus worden uitgelegd dat de magistraten van het Franse openbaar ministerie, die krachtens de op hen toepasselijke statutaire en organisatorische voorschriften worden aangestuurd door en onder toezicht staan van hun hiërarchieke meerderen alsmede onder gezag staan van de minister van justitie, onder het begrip „uitvaardigende rechterlijke autoriteit” vallen, wanneer hun status hun onafhankelijkheid, met name ten aanzien van de uitvoerende macht, waarborgt in het kader van de uitvaardiging van een Europees aanhoudingsbevel.

Kaderbesluit 2002/584 moet aldus worden uitgelegd dat aan de vereisten die inherent zijn aan een effectieve rechterlijke bescherming – die moet toekomen aan een persoon ten aanzien van wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd met het oog op strafvervolgung – is voldaan wanneer volgens de wettelijke regeling van de uitvaardigende lidstaat de voorwaarden voor de uitvaardiging van dat bevel, en met name de evenredigheid ervan, in die lidstaat door de rechter worden getoetst.

(¹) PB C 19 van 20.1.2020.

Hogere voorziening ingesteld op 25 januari 2019 door Mykola Yanovych Azarov tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 13 december 2018 in zaak T-247/17, Mykola Yanovych Azarov/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-58/19 P)

(2020/C 77/14)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirant: Mykola Yanovych Azarov (vertegenwoordigers: A. Egger en G. Lansky, advocaten)

Andere partij in de procedure: Raad van de Europese Unie

Bij beschikking van 22 oktober 2019 heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie (Zevende kamer) het volgende besloten:

1. De hogere voorziening is kennelijk gegrond.
2. Het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 13 december 2018, Azarov/Raad (T-247/17, niet gepubliceerd, EU:T:2018:931), wordt vernietigd.
3. Het besluit (GBVB) 2017/381 van de Raad van 3 maart 2017 tot wijziging van besluit 2014/119/GBVB van de Raad betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in het licht van de situatie in Oekraïne en de uitvoeringsverordening (EU) 2017/374 van de Raad van 3 maart 2017 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 208/2014 betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in het licht van de situatie in Oekraïne worden nietig verklaard, voor zover zij Mykola Yanovych Azarov betreffen.
4. De Raad van de Europese Unie wordt verwezen in de kosten van zowel de procedure in eerste aanleg als de onderhavige hogere voorziening.

Hogere voorziening ingesteld op 15 maart 2019 door István Szécsi en Nóra Somossy tegen de beschikking van het Gerecht (Derde kamer) van 16 januari 2019 in zaak T-331/18, István Szécsi en Nóra Somossy/Europese Commissie

(Zaak C-236/19 P)

(2020/C 77/15)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwiranten: István Szécsi, Nóra Somossy (vertegenwoordiger: D. Lázár, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (Zesde kamer) heeft bij beschikking van 1 oktober 2019 beslist dat de hogere voorziening kennelijk ongegrond is en dat rekwiranten hun eigen kosten zullen dragen.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Gericht Erster Instanz Eupen (België) op 16 april 2019 – YU/Wallonische Region

(Zaak C-315/19)

(2020/C 77/16)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Gericht Erster Instanz Eupen (rechtbank van eerste aanleg Eupen, België)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: YU

Verwerende partij: Waals Gewest

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (Zesde kamer) beslist bij beschikking van 26 september 2019 als volgt:

Artikel 45 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een regeling van een lidstaat op grond waarvan een in die lidstaat woonachtige werknemer zich uitsluitend kan beroepen op een uitzondering op de verplichting een voertuig dat hem door zijn in een andere lidstaat gevestigde werkgever ter beschikking is gesteld en dat daar is geregistreerd, in de lidstaat waar hij woont te laten registreren, indien hij de documenten waaruit blijkt dat is voldaan aan de voorwaarden voor toepassing van deze uitzondering altijd meeneemt in het voertuig.

Hogere voorziening ingesteld op 7 juni 2019 door All Star CV tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 29 maart 2019 in zaak T-611/17, All Star/EUIPO – Carrefour Hypermarchés

(Zaak C-461/19 P)

(2020/C 77/17)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: All Star CV (vertegenwoordigers: S. Malynicz, A. Newnes, A. Artinian, avocats)

Andere partij in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

Bij beschikking van 30 september 2019 heeft het Hof (Kamer voor de toelating van hogere voorzieningen) de hogere voorziening niet toelaatbaar verklaard.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polen) op 5 juli 2019 – P.J./ (X) S.A.

(Zaak C-513/19)

(2020/C 77/18)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: P.J.

Verwerende partij: (X) S.A.

Bij beschikking van 7 november 2019 heeft het Hof (Negende kamer) het verzoek om een prejudiciële beslissing kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

Hogere voorziening ingesteld op 17 juli 2019 door Laurence Bonnafous tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 6 juni 2019 in zaak T-614/17, Bonnafous/EACEA

(Zaak C-548/19 P)

(2020/C 77/19)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Laurence Bonnafous (vertegenwoordigers: S. Rodrigues, A. Blot, avocats)

Andere partij in de procedure: Uitvoerend Agentschap onderwijs, audiovisuele media en cultuur

Bij beschikking van 27 november 2019 heeft het Hof (Zevende kamer) de hogere voorziening kennelijk ongegrond verklaard.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Social de Madrid (Spanje) op 17 juli 2019 –
EV/Obras y Servicios Públicos S.A. en Acciona Agua, S.A.**

(Zaak C-550/19)

(2020/C 77/20)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Social de Madrid

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: EV

Verwerende partijen: Obras y Servicios Públicos S.A, Acciona Agua, S.A.

Prejudiciële vragen

- 1) Moet clause 4, lid 1, van de door het EVV, de Unice en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die in het Unierecht is opgenomen bij richtlijn 1999/70 ⁽¹⁾ van de Raad en richtlijn 2001/23, aldus worden uitgelegd dat in artikel 24, lid 2, van de collectieve arbeidsovereenkomst voor de bouwnijverheidssector wordt bepaald dat ongeacht de duur van de algemene arbeidsovereenkomst voor één werk, het bepaalde in artikel 15, lid 1, onder a), eerste alinea, ET (Estatuto de los Trabajadores; werknemersstatuut) niet van toepassing is, waardoor werknemers de hoedanigheid van „vaste werknemer voor één werk” behouden, zowel in deze omstandigheden als bij een opvolging van ondernemingen als bedoeld in artikel 44 ET of in geval van subrogatie als bedoeld in artikel 27 van die collectieve arbeidsovereenkomst, wanneer er geen objectieve reden bestaat die een afwijking van de nationale wetgeving rechtvaardigt en artikel 15, lid 1, onder a), ET bepaalt dat „[d]ergelijke overeenkomsten [...] een maximale duurtijd van drie jaar [hebben], die met twaalf maanden kan worden verlengd bij nationale sectorale collectieve arbeidsovereenkomst of, bij gebreke daarvan, bij sectorale collectieve arbeidsovereenkomst op een lager niveau. Aan het einde van deze perioden krijgen de werknemers de status van vaste werknemers van de onderneming?
- 2) Moet clause 4, lid 1, van de door het EVV, de Unice en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die in het Unierecht is opgenomen bij richtlijn 1999/70 van de Raad en richtlijn 2001/23, aldus worden uitgelegd dat artikel 24, lid 5, van de collectieve arbeidsovereenkomst voor de bouwnijverheidssector bepaalt dat [het afsluiten van] twee of meer vaste arbeidsovereenkomsten voor één werk met dezelfde onderneming of groep van ondernemingen in de periode en gedurende de termijn die zijn vastgesteld in artikel 15, lid 5, ET, en voor verschillende arbeidsplaatsen, niet leidt tot verwerving van het in die bepaling bedoelde statuut, zowel in deze omstandigheden als bij een opvolging van ondernemingen als bedoeld in artikel 44 ET of in geval van subrogatie als bedoeld in artikel 27 van die collectieve arbeidsovereenkomst, wanneer er geen objectieve reden bestaat die een afwijking van de nationale wetgeving rechtvaardigt en artikel 15, lid 5, ET bepaalt dat „[o]nverminderd het bepaalde in de leden 1, onder a), 2 en 3, van het onderhavige artikel [...] het statuut van werknemer in vaste dienst [wordt] toegekend aan werknemers die binnen een periode van 30 maanden meer dan 24 maanden, al dan niet aaneengesloten, waren aangesteld om dezelfde of een andere functie te bekleden in dezelfde onderneming of dezelfde groep van ondernemingen, op basis van minstens twee overeenkomsten voor bepaalde tijd, hetzij rechtstreeks hetzij via terbeschikkingstelling door uitzendbureaus, onder dezelfde of verschillende contractuele voorwaarden voor bepaalde tijd. Dit is ook van toepassing in geval van rechtsopvolging of subrogatie door een andere onderneming krachtens de wet of bij collectieve overeenkomst?
- 3) Moet artikel 3, lid 1, van richtlijn 2001/23 ⁽²⁾ aldus worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat overeenkomstig de collectieve arbeidsovereenkomst voor de bouwnijverheidssector wordt uitgesloten dat de rechten en verplichtingen die moeten worden geëerbiedigd door de nieuwe onderneming of entiteit die de opdracht zal uitvoeren, **beperkt zijn tot uitsluitend de rechten en verplichtingen die voortvloeien uit de laatste door de werknemer met de vorige onderneming gesloten arbeidsovereenkomst**, wanneer er geen objectieve reden bestaat die een afwijking van de nationale wetgeving

rechtvaardigt en artikel 44 ET voorziet in subrogatie in alle rechten en verplichtingen, zonder enige beperking tot de laatste arbeidsovereenkomst?

-
- (¹) Richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (PB 1999, L 175, blz. 43).
- (²) Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen (PB 2001, L 82, blz. 16).

Hogere voorziening ingesteld op 1 augustus 2019 door L'Oréal tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 19 juni 2019 in zaak T-179/16 RENV, L'Oréal/EUIPO - Guinot

(Zaak C-586/19 P)

(2020/C 77/21)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: L'Oréal (vertegenwoordigers: T. de Haan, P. Péters, avocats)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie, Guinot

Bij beschikking van 7 oktober 2019 heeft het Hof van Justitie (Kamer voor de toelating van hogere voorzieningen) de hogere voorziening niet toelaatbaar verklaard.

Hogere voorziening ingesteld op 1 augustus 2019 door L'Oréal tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 19 juni 2019 in zaak T-180/16 RENV, L'Oréal/EUIPO - Guinot

(Zaak C-587/19 P)

(2020/C 77/22)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: L'Oréal (vertegenwoordigers: T. de Haan, P. Péters, avocats)

Andere partij in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie, Guinot

Bij beschikking van 7 oktober 2019 heeft het Hof van Justitie (Kamer voor de toelating van hogere voorzieningen) de hogere voorziening niet toelaatbaar verklaard.

Hogere voorziening ingesteld op 1 augustus 2019 door L'Oréal tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 19 juni 2019 in zaak T-181/16 RENV, L'Oréal/EUIPO - Guinot

(Zaak C-588/19 P)

(2020/C 77/23)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: L'Oréal (vertegenwoordigers: T. de Haan, P. Péters, avocats)

Andere partij in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie, Guinot

Bij beschikking van 7 oktober 2019 heeft het Hof van Justitie (Kamer voor de toelating van hogere voorzieningen) de hogere voorziening niet toelaatbaar verklaard.

Hogere voorziening ingesteld op 1 augustus 2019 door L'Oréal tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 19 juni 2019 in zaak T-182/16 RENV, L'Oréal/EUIPO

(Zaak C-589/19 P)

(2020/C 77/24)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: L'Oréal (vertegenwoordigers: T. de Haan, P. Péters, avocats)

Andere partij in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

Bij beschikking van 7 oktober 2019 heeft het Hof van Justitie (Kamer voor de toelating van hogere voorzieningen) de hogere voorziening niet toelaatbaar verklaard.

Hogere voorziening ingesteld op 1 augustus 2019 door L'Oréal tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 19 juni 2019 in zaak T-183/16 RENV, L'Oréal/EUIPO - Guinot

(Zaak C-590/19 P)

(2020/C 77/25)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: L'Oréal (vertegenwoordigers: T. de Haan, P. Péters, avocats)

Andere partij in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

Bij beschikking van 7 oktober 2019 heeft het Hof van Justitie (Kamer voor de toelating van hogere voorzieningen) de hogere voorziening niet toelaatbaar verklaard.

Hogere voorziening ingesteld op 4 september 2019 door Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 26 juni 2019 in zaak T-117/18, Agencja Wydawnicza Technopol/EUIPO

(Zaak C-664/19 P)

(2020/C 77/26)

Procestaal: Pools

Partijen

Rekwirante: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (vertegenwoordiger: C. Rogula, adwokat)

Andere partij in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

Bij beschikking van 5 december 2019 heeft het Hof (Kamer voor toelatingen van hogere voorzieningen) beslist dat de hogere voorziening niet wordt toegelaten.

Beroep ingesteld op 17 oktober 2019 – Commissie/Hongarije

(Zaak C-761/19)

(2020/C 77/27)

Procestaal: Hongaars

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: C. Cattabriga en Zs. Teleki, gemachtigen)

Verwerende partij: Hongarije

Conclusies

- vaststellen dat Hongarije, door onderdanen van derde landen die langdurig in het land verblijven niet toe te laten als lid van het College van dierenartsen, waardoor zij niet als dierenarts in loondienst kunnen werken en dit beroep niet als zelfstandige kunnen uitoefenen, de krachtens artikel 11, lid 1, onder a), van richtlijn 2003/109/EG ⁽¹⁾ op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- Hongarije verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

1. De Commissie heeft op 3 januari 2017 een klacht ontvangen over het in de Magyar Állatorvosi Kamaráról valamint az állatorvosi szolgáltatói tevékenység végzéséről szóló 2012. évi CXXVII. törvény (Wet CXXVII van 2012 inzake het Hongaars college van dierenartsen en de uitoefening van de activiteit van het verlenen van diergeneeskundige diensten) neergelegde vereiste volgens hetwelk een persoon lid kan worden van het college van dierenartsen indien hij, onder meer, voldoet aan de voorwaarde dat hij een onderdaan is van een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte. De klager is een onderdaan van een derde land die sinds 2007 in Hongarije een verblijfsvergunning voor langere tijd heeft en die in 2014 is afgestudeerd aan de Állatorvostudományi Egyetem (universiteit voor diergeneeskunde) in Boedapest. Zijn aanvraag voor toelating tot het college van dierenartsen werd afgewezen omdat hij niet voldeed aan bovengenoemd wettelijk vereiste. In Hongarije is het lidmaatschap van het college van dierenartsen een vereiste om het beroep van dierenarts uit te oefenen, hetzij als werknemer, hetzij als zelfstandige.
2. Op 20 juli 2018 heeft de Commissie een inbreukprocedure tegen Hongarije ingeleid met betrekking tot bovengenoemde bepaling van de wet inzake het college van dierenartsen, waarin zij stelt dat Hongarije de krachtens artikel 11, lid 1, onder a), van richtlijn 2003/109/EG op hem rustende verplichting niet is nagekomen.
3. In haar antwoord voerde de Hongaarse regering aan dat de uitoefening van het beroep van dierenarts binnen de werkingssfeer van de in artikel 11, lid 1, onder a), van richtlijn 2003/109/EG bedoelde afwijking valt, aangezien dit, niet alleen af en toe, de uitoefening van openbaar gezag met zich mee kan brengen.
4. Omdat de Commissie de argumenten die de Hongaarse regering in haar antwoord heeft aangevoerd, niet overtuigend vond, heeft zij op 25 januari 2019 een met redenen omkleed advies uitgebracht waarin zij haar standpunt handhaaft.
5. Op 29 maart 2019 heeft de Hongaarse regering de Commissie haar antwoord op het met redenen omkleed advies toegezonden, waarin zij haar standpunt bevestigt.
6. De Commissie heeft geconcludeerd dat de uitoefening, als werknemer of zelfstandige, van de activiteit van dierenarts in Hongarije, niet onder de werkingssfeer van de in artikel 11, lid 1, onder a), van richtlijn 2003/109/EG bedoelde afwijking valt. De activiteiten van dierenartsen waaraan Hongarije het karakter van openbaar gezag toekent, houden geen rechtstreekse en specifieke deelname aan de uitoefening van het openbaar gezag in en zijn niet noodzakelijkerwijs en onlosmakelijk verbonden met dat beroep, aangezien zij ofwel uitsluitend voorbereidend en aanvullend van aard zijn, ofwel activiteiten zijn die in het kader van een speciale overeenkomst of onder toezicht van de overheid worden uitgevoerd.
7. In het licht van bovenstaande overwegingen heeft de Commissie op 25 juli 2019 besloten de zaak bij het Hof van Justitie aanhangig te maken om te laten vaststellen dat Hongarije zijn verplichtingen uit hoofde van richtlijn 2003/109/EG niet is nagekomen.

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen (PB 2004, L 16, blz. 44).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesgericht Salzburg (Oostenrijk) op 31 oktober 2019 – CT/VINI GmbH

(Zaak C-805/19)

(2020/C 77/28)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landesgericht Salzburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: CT

Verwerende partij: VINI GmbH

Prejudiciële vraag

Moeten artikel 31 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 7, lid 2, van de arbeidstijdrichtlijn 2003/88/EG ⁽¹⁾ zo worden uitgelegd dat de nationale wettelijke bepaling in § 10, lid 2, Urlaubsgesetz (UrlG), die voorschrijft dat wanneer de werknemer voortijdig ontslag neemt, er geen vervangende vergoeding wegens niet opgenomen vakantiedagen voor het lopende (laatste) arbeidsjaar verschuldigd is, niet van toepassing is?

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB 2003, L 299, blz. 9).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Frankfurt am Main (Duitsland) op 4 november 2019 – Flightright GmbH/Qatar Airways

(Zaak C-810/19)

(2020/C 77/29)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Frankfurt am Main

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Flightright GmbH

Verwerende partij: Qatar Airways

Prejudiciële vragen

- 1) Is er ook sprake van een „rechtstreeks aansluitende vlucht” in de zin van artikel 2, onder h), van verordening nr. 261/2004 ⁽¹⁾ wanneer in het geval van vluchten die bij één enkele boeking zijn aangekocht en waarbij is voorzien in een overstap op een buiten het grondgebied van de Europese Unie gelegen luchthaven, een langdurig oponthoud op de plaats van tussenlanding is ingepland en de geboekte vervolgvlucht niet de eerstvolgende haalbare vlucht is?

- 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord:

moet artikel 3, lid 1, onder a), van verordening nr. 261/2004 aldus worden uitgelegd dat de verordening ook van toepassing is op het luchtvervoer van passagiers met een vlucht die niet op een luchthaven op het grondgebied van een lidstaat begint, maar onderdeel vormt van een en dezelfde boeking die ook een vlucht vanaf een op het grondgebied van een lidstaat gelegen luchthaven omvat, hoewel het niet om een rechtstreeks aansluitende vlucht gaat?

(¹) Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB 2004, L 46, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op 6 november 2019 –
Natumi GmbH tegen Land-Nordrhein-Westfalen**

(Zaak C-815/19)

(2020/C 77/30)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Natumi GmbH

Verwerende partij: Land-Nordrhein-Westfalen

Beteiligter: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 28 juncto punt 1.3 van bijlage IX bij verordening (EG) nr. 889/2008 (¹) aldus worden uitgelegd dat bij de verwerking van biologische levensmiddelen het wier *Lithothamnium calcareum* als ingrediënt mag worden gebruikt?
- 2) Indien de vraag bevestigend wordt beantwoord:

Is ook het gebruik van afgestorven wieren toegestaan?
- 3) Indien ook vraag 2 bevestigend wordt beantwoord:

Mag voor een product dat als ingrediënt het (afgestorven) wier *Lithothamnium calcareum* bevat en waarvan het etiket de term „bio” vermeld, de benaming „met calcium”, „met calciumrijk zeewier” of „met hoogwaardig calcium uit het zeewier lithothamnion” worden gebruikt?

(¹) Verordening van de Commissie van 5 september 2008 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten, wat de biologische productie, de etikettering en de controle betreft (PB 2008, L 250, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Thüringer Finanzgericht (Duitsland) op 12 november 2019 –
Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH tegen Hauptzollamt Erfurt**

(Zaak C-825/19)

(2020/C 77/31)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Thüringer Finanzgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH

Verwerende partij: Hauptzollamt Erfurt

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 211, lid 2, van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (DWU) ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat dit artikel alleen van toepassing is op aanvragen voor de verlening van een vergunning die met terugwerkende kracht vanaf 1 mei 2016 zou gelden?
- 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord: moet artikel 211 DWU bij aanvragen voor een vergunning met terugwerkende kracht waarvan het geldigheidstijdvak vóór 1 mei 2016 ligt, alleen dan worden toegepast wanneer de vergunning met terugwerkende kracht weliswaar vóór de inwerkingtreding van het nieuwe recht werd aangevraagd, maar de douaneautoriteiten dergelijke aanvragen pas voor het eerst na 1 mei 2016 hebben afgewezen?
- 3) Indien de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord: moet artikel 211 DWU bij aanvragen voor een vergunning met terugwerkende kracht waarvan het geldigheidstijdvak vóór 1 mei 2016 ligt, ook worden toegepast wanneer de douaneautoriteiten dergelijke aanvragen reeds vóór 1 mei 2016 en ook daarna (met een andere motivering) hebben afgewezen?
- 4) Indien de eerste en de tweede vraag bevestigend worden beantwoord en de derde vraag ontkennend wordt beantwoord: moet artikel 294, lid 2, van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 ⁽²⁾ aldus worden uitgelegd dat
 - a) een vergunning met terugwerkende kracht vanaf de datum waarop de geldigheidsduur van de oorspronkelijke vergunning is verstreken, zoals voorzien in lid 3 van de bepaling, maximaal voor een periode van terugwerking van één jaar voorafgaand aan de datum van de aanvraag kon worden verleend en
 - b) ook bij de opvolgende vergunning overeenkomstig lid 2 de in lid 3 van de bepaling genoemde economische noodzaak moet zijn bewezen en poging tot misleiding of kennelijke nalatigheid uitgesloten moet zijn?

⁽¹⁾ PB 2013, L 269, blz. 1.

⁽²⁾ PB 1993, L 253, blz. 1.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesgericht Korneuburg (Oostenrijk) op 13 november 2019 –
WZ/Austrian Airlines AG**

(Zaak C-826/19)

(2020/C 77/32)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landesgericht Korneuburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: WZ

Verwerende partij: Austrian Airlines AG

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 8, lid 3, van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (hierna: „luchtreizigersverordening”) ⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat het van toepassing is op twee luchthavens die zich allebei in de onmiddellijke nabijheid van een stadscentrum bevinden, maar slechts één ervan in het stadsgebied en de andere in de aangrenzende deelstaat?
- 2) Moeten artikel 5, lid 1, onder c), artikel 7, lid 1, en artikel 8, lid 3, van de luchtreizigersverordening aldus worden uitgelegd dat in het geval van een landing op een andere luchthaven in dezelfde stad of regio recht op compensatie wegens het annuleren van de vlucht bestaat?
- 3) Moeten artikel 6, lid 1, artikel 7, lid 1, en artikel 8, lid 3, van de luchtreizigersverordening aldus worden uitgelegd dat in het geval van een landing op een andere luchthaven in dezelfde stad of regio recht op compensatie wegens langdurige vertraging bestaat?
- 4) Moeten de artikelen 5 en 7 en artikel 8, lid 3, van de luchtreizigersverordening aldus worden uitgelegd dat om te bepalen of een passagier een tijdverlies van 3 uur of meer heeft geleden in de zin van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 19 november 2009, *Sturgeon e.a.* (gevoegde zaken C-402/07 en C-432/07) ⁽²⁾, de vertraging moet worden berekend aan de hand van het tijdstip van de landing op de andere luchthaven dan wel van het tijdstip van het vervoer naar de luchthaven waarvoor was geboekt of naar een andere met de passagier overeengekomen nabijgelegen bestemming?
- 5) Moet artikel 5, lid 3, van de luchtreizigersverordening aldus worden uitgelegd dat een luchtvaartmaatschappij die vluchten via vluchtrotatie uitvoert, zich kan baseren op een gebeurtenis, in casu een vermindering van het aantal aankomsten wegens onweer, die zich voordeed tijdens de op twee na laatste rotatievlucht vóór de vlucht in kwestie?
- 6) Moet artikel 8, lid 3, van de luchtreizigersverordening aldus worden uitgelegd dat de luchtvaartmaatschappij in geval van een landing op een andere luchthaven, het vervoer naar een andere plaats uit eigen beweging moet aanbieden of dat de passagier om dit vervoer moet verzoeken?
- 7) Moeten artikel 7, lid 1, artikel 8, lid 3, en artikel 9, lid 1, onder c), van de luchtreizigersverordening aldus worden uitgelegd dat de passagier recht op compensatie heeft indien de in de artikelen 8 en 9 geregelde verplichting om bijstand en verzorging te bieden niet is nagekomen?

⁽¹⁾ PB 2004, L 46, blz. 1.

⁽²⁾ PB 2010, C 24, blz. 4.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) op 15 november 2019 – CS, Finanzamt Graz-Stadt

(Zaak C-844/19)

(2020/C 77/33)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekers tot „Revision”: CS, Finanzamt Graz-Stadt

Andere partijen in de procedure: Finanzamt Judenburg Liezen, technoRent International GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Vloeit uit het Unierecht een rechtstreeks toepasselijke regeling voort op grond waarvan een recht op vertragingsrente toekomt aan een belastingplichtige aan wie de belastingdienst in een situatie als aan de orde in het hoofdgeding een btw-tegoed niet tijdig teruggeeft, zodat hij dit recht voor de belastingdienst of de bestuursrechter kan doen gelden, ofschoon het nationale recht niet in een dergelijke renteregeling voorziet?

Indien het antwoord op de eerste prejudiciële vraag bevestigend luidt:

- 2) Is het ten aanzien van een btw-vordering van een belastingplichtige, die is ontstaan door een vermindering achteraf van de tegenprestatie overeenkomstig artikel 90, lid 1, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde ⁽¹⁾, ook toegestaan dat de rente pas begint te lopen na het verstrijken van een redelijke termijn waarover de belastingdienst beschikt om na te gaan of de door de belastingplichtige aangevoerde aanspraak terecht is?
- 3) Heeft de omstandigheid dat het nationale recht van een lidstaat geen renteregeling voor de te late creditering van een btw-tegoed bevat, tot gevolg dat de rechtsgevolgen die zijn vastgesteld in artikel 27, lid 2, tweede alinea, van richtlijn 2008/9/EG van de Raad van 12 februari 2008 tot vaststelling van nadere voorschriften voor de in richtlijn 2006/112/EG vastgestelde teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan belastingplichtigen die niet in de lidstaat van teruggaaf maar in een andere lidstaat zijn gevestigd ⁽²⁾, door de nationale rechterlijke instanties bij de berekening van de rente ook moeten worden toegepast wanneer het hoofdgeding niet binnen de werkingssfeer van deze richtlijn valt?

⁽¹⁾ PB 2006, L 347, blz. 1.

⁽²⁾ PB 2008, L 44, blz. 23.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Duitsland) op 27 november 2019 – M-GmbH/Finanzamt für Körperschaften

(Zaak C-868/19)

(2020/C 77/34)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: M-GmbH

Verwerende partij: Finanzamt für Körperschaften

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 11, eerste alinea, van richtlijn 2006/112/EEG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen de regeling in § 2, lid 2, punt 2, Umsatzsteuergesetz (Duitse wet op de omzetbelasting; hierna: „UStG”), voor zover die regeling verbiedt dat een ondernemingsentiteit (Organgesellschaft) in een btw-rechtelijke fiscale eenheid (Organschaft) een personenvennootschap is [in casu een GmbH & Co. KG (een commanditaire personenvennootschap waarvan de beherende vennoot een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid is)], waarvan de vennoten, naast het overkoepelende orgaan (Organträger), niet enkel personen zijn die overeenkomstig § 2, lid 2, punt 2, UStG financieel gezien zijn opgenomen in de onderneming van dat overkoepelende orgaan?
- 2) Voor het geval dat de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:
 - a) Moet artikel 11, tweede alinea, van richtlijn 2006/112 – rekening houdend met het evenredigheidsbeginsel en het neutraliteitsbeginsel – aldus worden uitgelegd dat het een uitsluiting van personenvennootschappen van de btw-rechtelijke fiscale eenheid als vermeld in de eerste prejudiciële vraag kan rechtvaardigen, omdat volgens nationaal recht voor het sluiten en wijzigen van vennootschapsovereenkomsten voor personenvennootschappen geen vormvereiste geldt en in het geval van louter mondelinge afspraken in individuele gevallen moeilijkheden bij het aantonen van de financiële verwevenheid van de ondernemingsentiteit kunnen bestaan?
 - b) Staat aan de toepassing van artikel 11, tweede alinea, van richtlijn 2006/112 in de weg dat de nationale wetgever bij de vaststelling van de maatregel het voorkomen van belastingfraude en -ontwijking niet van meet af aan als doel heeft vastgelegd?

⁽¹⁾ PB 2006, L 347, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 28 november 2019 door FV tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 19 september 2019 in zaak T-27/18 RENV, FV/Raad

(Zaak C-875/19 P)

(2020/C 77/35)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: FV (vertegenwoordiger: É. Boigelot, avocat)

Andere partij in de procedure: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- Het arrest van 19 september 2019 (T-27/18 RENV) vernietigen en, dientengevolge, rekwirantes vorderingen in eerste aanleg toewijzen en, derhalve, het voor rekwirante opgestelde beoordelingsrapport over 2013 nietig verklaren;
- de Raad verwijzen in alle kosten van beide procedures.

Middelen en voornaamste argumenten

In het bestreden arrest is de vordering tot nietigverklaring van het beoordelingsrapport over het jaar 2013 afgewezen. Rekwirante voert één middel aan en betoogt, ten eerste, dat het Gerecht zijn controletaak en de motiveringsplicht niet is nagekomen en het dossier onjuist heeft opgevat, en, ten tweede, niet-inachtneming van de gids voor de beoordeling, niet-nakoming van de motiveringsplicht en de zorgplicht, alsmede een kennelijk onjuiste beoordeling.

Volgens rekwirante heeft het Gerecht de gids voor de beoordeling niet in acht genomen, door het bestaan en de overlegging van medische certificaten te vereisen en derhalve te oordelen dat de absenties niet gerechtvaardigd waren en bij de beoordeling in aanmerking konden worden genomen. Het besluit om absenties en/of late aankomsten noodzakelijkerwijs, zelfs automatisch, in aanmerking te nemen voor de negatieve beoordeling van rekwirante, is bovendien onwettig. Tot slot heeft de Raad de medische aard van de absenties en/of late aankomsten nooit betwist, noch de rechtvaardiging van de absenties in twijfel getrokken door administratieve maatregelen te nemen, en heeft hij de verzoeken om de te late aankomsten achteraf goed te keuren ingewilligd. Het Gerecht heeft zichzelf dus tegengesproken en het dossier onjuist opgevat.

Voorts wijst het gebrek aan regelmaat ten aanzien van de aanwezigheid op de werkplek niet ipso facto op het ontbreken van voortdurende inspanningen. Bovendien is er geen individueel tijdschema opgenomen in het schema van rekwirantes werktijden. Verder kan een algemene opmerking waarin het „verantwoordelijkheidsgevoel” als noemenswaardig wordt bestempeld enkel leiden tot een „uitstekende” beoordeling. Wat de beoordeling van de „kwaliteit van het werk” betreft, heeft de motivering van het beoordelingsrapport geen betrekking op het daadwerkelijke niveau van rekwirantes werkzaamheden. Tot slot heeft het Gerecht, aangaande de beoordeling van het „in teamverband kunnen werken” en „menselijke relaties”, verscheidene elementen van het dossier niet in aanmerking genomen. Volgens rekwirante heeft het Gerecht het dossier aldus onjuist opgevat, fouten gemaakt in de uitlegging en de motivering, de gids voor de beoordeling niet in acht genomen, en zijn toetsing op kennelijke beoordelingsfouten niet naar behoren en juist uitgevoerd.

Tot slot voert rekwirante aan dat de ervaren slechte behandeling op de werkplek en psychologische intimidatie in het bestreden arrest zijn genegeerd. Ook heeft het Gerecht de zorgplicht geschonden, door het belang van rekwirante te negeren en enkel het vermeende belang van de dienst in aanmerking te nemen.

Hogere voorziening ingesteld op 28 november 2019 door FV tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 19 september 2019 in zaak T-153/17, FV/Raad

(Zaak C-877/19 P)

(2020/C 77/36)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: FV (vertegenwoordiger): É. Boigelot, advocat

Andere partij in de procedure: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- Het arrest van 19 september 2019 (T-153/17) vernietigen;
- dientengevolge rekwirantes vorderingen in eerste aanleg toewijzen en, derhalve, de voor rekwirante op 5 december 2016 definitief vastgestelde beoordelingsrapporten over 2014 en 2015 nietig verklaren;
- verweerder in eerste aanleg verwijzen in alle kosten van beide procedures.

Middelen en voornaamste argumenten

In het bestreden arrest is de vordering tot nietigverklaring van de beoordelingsrapporten over de jaren 2014 en 2015 afgewezen.

Rekwirante voert één middel aan en beroept zich op, ten eerste, niet-nakoming van de controletaak en de motiveringsplicht en onjuiste opvatting van het dossier, en, ten tweede, niet-inachtneming van de gids voor de beoordeling, schending van de motiveringsplicht en de zorgplicht, alsmede een kennelijk onjuiste beoordeling.

Volgens rekwirante heeft het Gerecht blijk gegeven van een kennelijke beoordelingsfout en een verkeerde opvatting van de feiten door te oordelen dat het beweerdelijk ongepaste gedrag van rekwirante de enige reden was waarom de instelling haar voor „verantwoordelijkheidsgevoel” de score „voldoende” heeft gegeven, terwijl deze rubriek in de gids voor de beoordeling wordt omschreven als „de betrokkenheid van de belanghebbende bij zijn werk, zijn bereidheid om zijn taken op actieve en constructieve wijze uit te voeren”.

Voorts heeft het Gerecht de vermindering van de hoeveelheid taken van rekwirante onjuist beoordeeld. Ziekte en een halftijds dienstverband kunnen niet rechtvaardigen dat een deel van de taken van een ambtenaar haar wordt ontnomen, laat staan zonder haar toestemming.

Verder betwist rekwirante de beoordelingen van het Gerecht betreffende de verandering van kantoor en de functiewijziging, en die betreffende haar gedrag gedurende beoordelingsjaar 2014, en voert zij aan dat deze beoordelingen blijk geven van een onjuiste opvatting van het dossier.

Tot slot is in het bestreden arrest nagelaten om het gebrek aan zorgvuldigheid, in het bijzonder ten aanzien van een ambtenaar wiens geestelijke gezondheid is aangetast, te veroordelen en om artikel 59, lid 1, derde alinea, van het Statuut van de ambtenaren toe te passen.

Hogere voorziening ingesteld op 3 december 2019 door het Europees Parlement tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 20 september 2019 in zaak T-47/18, UZ/Parlement

(Zaak C-894/19 P)

(2020/C 77/37)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Europees Parlement (vertegenwoordigers: V. Montebello-Demogeot, I. Lázaro Betancor, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: UZ

Conclusies

- Het bestreden arrest vernietigen;
- dientengevolge het beroep in eerste aanleg verwerpen;
- beslissen dat iedere partij haar eigen kosten van deze procedure zal dragen;
- UZ verwijzen in de kosten van de procedure in eerste aanleg.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het eerste middel van de hogere voorziening, ontleend aan een onjuiste rechtsopvatting, een onjuiste opvatting van de feiten en een gebrekkige motivering, voert het Parlement aan dat het Gerecht ten onrechte tot de slotsom is gekomen dat het uitgevoerde onderzoek een gebrek aan onpartijdigheid vertoont. Het feit dat één van de onderzoekers enige voorkennis van de feiten had, kan niet leiden tot een legitieme twijfel ten aanzien van zijn objectieve onpartijdigheid, aangezien die twijfel kon worden weggenomen door het feit dat er bij dat onderzoek meerdere onderzoekers betrokken waren. Dit wezenlijke element is door de feitenrechter niet eens in aanmerking genomen. Tot slot heeft het Gerecht niet onderzocht, noch gemotiveerd, waarom het vermeende gebrek aan objectieve onpartijdigheid in deze context zou hebben kunnen leiden tot een andere uitkomst, zoals vereist in de rechtspraak.

Het tweede middel is ontleend aan een onjuiste rechtsopvatting, een onjuiste opvatting van de feiten en een gebrekkige motivering ten aanzien van de conclusie dat bij de werkzaamheden van de tuchtraad het beginsel van procedurele gelijkheid is geschonden. Het Parlement betoogt dat de feitenrechter de feiten onjuist heeft opgevat door ten onrechte te oordelen dat het tot aanstelling bevoegd gezag (TABG) werd vertegenwoordigd door twee personen, terwijl verzoekster in eerste aanleg gelijke rechten genoot aangezien zij werd begeleid door haar advocaat. Het Parlement meent dat het Gerecht ten onrechte is afgeweken van zijn rechtspraak inzake de toepassing van het beginsel van procedurele gelijkheid in administratieve zaken en niet heeft onderzocht of de procedure zonder deze vermeende onregelmatigheid tot een andere uitkomst had kunnen leiden.

Met zijn derde middel, ontleend aan een onjuiste rechtsopvatting, een onjuiste opvatting van de feiten en een gebrekkige motivering ten aanzien van de slotsom dat het recht om te worden gehoord van verzoekster in eerste aanleg is geschonden, voert het Parlement aan dat verzoekster in eerste aanleg ten eerste mondeling is gehoord op basis van een delegatie van het TABG en, ten tweede, is gehoord middels indiening van haar schriftelijke opmerkingen naar aanleiding van de hoorzitting. Aangezien in de delegatie is voorzien in de interne regelgeving en deze enkel plaatsvindt wanneer het delegerende TABG om dienstreden niet zelf kan optreden, heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat artikel 22 van bijlage IX bij het Statuut niet was nageleefd. Voorts beroept het Parlement zich op een fout bij de kwalificatie van de terugzetting van de rang AD 13 naar AD 12 als een ernstige sanctie omdat deze het verlies van een kaderfunctie meebrengt. Tot slot meent het Parlement dat de feitenrechter niet heeft onderzocht of, ingeval verzoekster in eerste aanleg direct door het TABG zou zijn onderzocht, zij andere elementen had kunnen aanvoeren dan die welke deel uitmaken van het dossier en in hoeverre het besluit van het TABG daadwerkelijk anders zou kunnen zijn geweest.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Qorti Ċivili Prim'Awla - Ġurisdizzjoni Kostituzzjonali (Malta) op 5 december 2019 – Repubblika/Il-Prim Ministru

(Zaak C-896/19)

(2020/C 77/38)

Procestaal: Maltees

Verwijzende rechter

Qorti Ċivili Prim'Awla - Ġurisdizzjoni Kostituzzjonali

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Repubblika

Verwerende partij: Il-Prim Ministru

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, afzonderlijk of in onderlinge samenhang gelezen, worden geacht van toepassing te zijn met betrekking tot de rechtsgeldigheid van de artikelen 96, 96A en 100 van de Grondwet van Malta?
 - 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, moet de bevoegdheid van de minister-president bij de benoeming van de leden van de rechterlijke macht in Malta worden geacht in overeenstemming te zijn met artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten, mede in het licht van artikel 96A van de Grondwet dat in werking is getreden in 2016?
 - 3) Indien de bevoegdheid van de minister-president niet wordt geacht in overeenstemming te zijn met die bepalingen, moet die vaststelling dan alleen in aanmerking worden genomen bij toekomstige benoemingen of dient het ook gevolgen te hebben voor eerdere benoemingen?
-

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Darmstadt (Duitsland) op
11 december 2019 – EP/Kreis Groß-Gerau**

(Zaak C-905/19)

(2020/C 77/39)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Darmstadt

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: EP

Verwerende partij: Kreis Groß-Gerau

Prejudiciële vragen

Kan uit het discriminatieverbod van artikel 64 van de Euro-mediterrane overeenkomst met Tunesië ⁽¹⁾ een verbod worden afgeleid tot het verkorten van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning wegens het achteraf wegvallen van de voorwaarden voor de afgifte van deze verblijfsvergunning, indien

- de Tunesische onderdaan arbeid verrichtte op het tijdstip van de betekening van de verkorting met terugwerkende kracht van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning,
- het besluit tot verkorting niet berust op redenen die dienen ter bescherming van een gerechtvaardigd overheidsbelang, zoals de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid, en
- de Tunesische onderdaan geen van de verblijfsvergunning losstaande vergunning tot het verrichten van arbeid (werkvergunning) bezat, maar krachtens de wet gedurende de geldigheid van de verblijfsvergunning arbeid mocht verrichten?

Veronderstelt de status van een vreemdeling op grond van het discriminatieverbod van artikel 64 van de Euro-mediterrane overeenkomst met Tunesië, dat naast de verblijfsvergunning een bestuursrechtelijke vergunning om arbeid te mogen verrichten wordt verleend?

Welk tijdstip is bepalend voor de beoordeling van de status ingevolge het verblijfsrecht en het recht op een werkvergunning? Is het tijdstip van vaststelling van het bestuursrechtelijke besluit waarbij het verblijfsrecht wordt ingetrokken bepalend, dan wel het tijdstip van de rechterlijke beslissing?

⁽¹⁾ Euro-mediterrane overeenkomst van 17 juli 1995 waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds en de Republiek Tunesië, anderzijds (PB 1998, L 97, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litouwen) op
18 december 2019 – „Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras” UAB, andere partijen: „Ecoservice Klaipėda” UAB,
„Klaipėdos autobusų parkas” UAB, „Parsekas”, „Klaipėdos transportas” UAB**

(Zaak C-927/19)

(2020/C 77/40)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij in cassatie: UAB „Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras

Andere partijen: „Ecoservice Klaipėda” UAB, „Klaipėdos autobusų parkas” UAB, UAB, „Parsekas” UAB, „Klaipėdos transportas” UAB

Prejudiciële vragen

- 1) Valt een aanbestedingsvoorwaarde volgens welke leveranciers moeten aantonen een bepaald niveau van gemiddelde jaarlijkse bedrijfsinkomsten te behalen uit activiteiten die uitsluitend verband houden met de uitoefening van specifieke diensten (beheer van gemengd gemeentelijk afval), binnen de werkingssfeer van artikel 58, leden 3 of 4, van richtlijn 2014/24 ⁽¹⁾?
- 2) Hangt de door het Hof in zijn arrest van 4 mei 2017, Esaprojekt (C-387/14) ⁽²⁾, uiteengezette methode voor de beoordeling van de capaciteit van de leverancier af van het antwoord op de eerste vraag?
- 3) Valt een aanbestedingsvoorwaarde volgens welke leveranciers moeten aantonen dat de voertuigen die noodzakelijk zijn voor het verrichten van [afvalbeheerdiensten] voldoen aan de specifieke technische voorschriften, betreffende onder meer vervuillende emissies (EURO 5), de installatie van een GPS-zender, de geschikte capaciteit enzovoort, binnen de werkingssfeer van a) artikel 58, lid 4, b) artikel 42 gelezen in samenhang met het bepaalde in bijlage VII, c) artikel 70 van richtlijn 2014/24?
- 4) Moeten artikel 1, lid 1, derde alinea, van richtlijn 89/665 ⁽³⁾, waarin het beginsel van de doeltreffendheid van beroepsprocedures is neergelegd, artikel 1, leden 3 en 5, daarvan, artikel 21 van richtlijn 2014/24 en richtlijn 2016/943 ⁽⁴⁾, in het bijzonder overweging 18 en artikel 9, lid 2, derde alinea, daarvan (samen of afzonderlijk beschouwd, maar zonder beperking hiertoe), aldus worden uitgelegd dat wanneer het nationale recht inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voorziet in een bindende procedure voor precontentieuze geschillenbeslechting:
 - (a) de aanbestedende dienst de leverancier die de beroepsprocedure heeft ingeleid, alle gegevens van de inschrijving van een andere leverancier (ongeacht het vertrouwelijke karakter ervan) moet verschaffen, als deze procedure specifiek betrekking heeft op de rechtmatigheid van de beoordeling van de inschrijving van de andere leverancier en de leverancier die de procedure heeft ingeleid de aanbestedende dienst vooraf uitdrukkelijk heeft verzocht die te verschaffen;
 - (b) ongeacht het antwoord op de vorige vraag, de aanbestedende dienst, bij afwijzing van de klacht van de leverancier over de rechtmatigheid van de beoordeling van de inschrijving van zijn concurrent hoe dan ook een duidelijk, volledig en specifiek antwoord moet geven, ongeacht het risico dat de hem toevertrouwde vertrouwelijke informatie over de inschrijving openbaar wordt gemaakt?
- 5) Moeten artikel 1, lid 1, derde alinea, artikel 1, leden 3 en 5, en artikel 2, lid 1, onder b), van richtlijn 89/665, artikel 21 van richtlijn 2014/24 en richtlijn 2016/943, in het bijzonder overweging 18 ervan (samen of afzonderlijk beschouwd, maar zonder beperking hiertoe), aldus worden uitgelegd dat de beslissing van de aanbestedende dienst om een leverancier geen toegang te verlenen tot de vertrouwelijke informatie over de inschrijving van een andere deelnemer, een beslissing is waartegen afzonderlijk bij de rechter kan worden opgekomen?
- 6) Indien de vorige vraag bevestigend wordt beantwoord, moet artikel 1, lid 5, van richtlijn 89/665 dan aldus worden uitgelegd dat de leverancier bij de aanbestedende dienst bezwaar tegen een dergelijke beslissing moet indienen en zich zo nodig tot de rechter moet wenden?
- 7) Indien de vorige vraag bevestigend wordt beantwoord, moeten artikel 1, lid 1, derde alinea, en artikel 2, lid 1, onder b), van richtlijn 89/665 dan aldus worden uitgelegd dat de leverancier, afhankelijk van de omvang van de beschikbare informatie over de inhoud van de inschrijving van de andere leverancier, bij de rechter een beroep kan instellen dat uitsluitend betrekking heeft op de weigering om hem de informatie te verschaffen, zonder de rechtmatigheid van andere besluiten van de aanbestedende dienst afzonderlijk ter discussie te stellen?
- 8) Ongeacht het antwoord op de vorige vragen, moet artikel 9, lid 2, derde alinea, van richtlijn 2016/943 aldus worden uitgelegd dat de rechter, na ontvangst van het verzoek van de verzoekende partij om de wederpartij in het geding te gelasten bewijsmateriaal over te leggen en om dit vervolgens ter beschikking van de verzoekende partij te stellen, een dergelijk verzoek moet toewijzen, ongeacht de gedraging van de aanbestedende dienst in het kader van de aanbestedingsprocedures of de beroepsprocedures?

- 9) Moet artikel 9, lid 2, derde alinea, van richtlijn 2016/943 aldus worden uitgelegd dat de rechter, na het verzoek van de verzoevende partij om openbaarmaking van vertrouwelijke informatie van de wederpartij te hebben afgewezen, ambtshalve het belang van de gegevens waarvan om openbaarmaking wordt verzocht, en de gevolgen daarvan voor de rechtmatigheid van de aanbestedingsprocedure moet beoordelen?
- 10) Kan de in artikel 57, lid 4, onder h), van richtlijn 2014/24 bedoelde grond voor uitsluiting van leveranciers, gelet op het arrest van het Hof van 3 oktober 2019, *Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93* ⁽¹⁾, aldus worden toegepast dat de rechter in het kader van zijn beoordeling van een geschil tussen een leverancier en de aanbestedende dienst, ambtshalve, los van de beoordeling van de aanbestedende dienst, kan beslissen dat de betrokken inschrijver opzettelijk of uit onachtzaamheid misleidende en feitelijk onjuiste informatie aan de aanbestedende dienst heeft verstrekt en dat die inschrijver daarom moest worden uitgesloten van deelname aan de aanbestedingsprocedure?
- 11) Moet artikel 57, lid 4, onder h), van richtlijn 2014/24, gelezen in samenhang met het in artikel 18, lid 1, van die richtlijn neergelegde evenredigheidsbeginsel, aldus worden toegepast dat, wanneer het nationale recht voorziet in aanvullende sancties (naast uitsluiting van deelname aan aanbestedingsprocedures) voor het verstrekken van onjuiste informatie, die sancties alleen kunnen worden toegepast op grond van persoonlijke aansprakelijkheid, met name wanneer slechts een deel van de medecontractanten aan de aanbestedingsprocedure feitelijk onjuiste informatie heeft verstrekt (bijvoorbeeld één van meerdere partners)?

⁽¹⁾ Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van richtlijn 2004/18/EG (PB 2014, L 94, blz. 65).

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2017:338

⁽³⁾ Richtlijn 89/665/EEG van de Raad van 21 december 1989 houdende de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen en voor de uitvoering van werken (PB 1989, L 395, blz. 33).

⁽⁴⁾ Richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte know-how en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan (PB 2016, L 157, blz. 1).

⁽⁵⁾ C-267/18, ECLI:EU:C:2019:826

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (België) op
20 december 2019 – X/Belgische Staat**

(Zaak C-930/19)

(2020/C 77/41)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: X

Verwerende partij: Belgische Staat

Prejudiciële vraag

Levert artikel 13, lid 2, van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden ⁽¹⁾, schending op van de artikelen 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, voor zover daarin is bepaald dat de scheiding, ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk of beëindiging van een geregistreerd partnerschap niet leiden tot het verlies van het verblijfsrecht van de familieleden die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten, met name indien bijzonder schrijnende situaties zulks rechtvaardigen, bijvoorbeeld wanneer een familielid tijdens het huwelijk of het geregistreerd partnerschap slachtoffer is geweest van huiselijk geweld, maar alleen op voorwaarde dat de betrokkenen aantonen dat zij werknemer of zelfstandige zijn, of voor zichzelf en hun familieleden over toereikende bestaansmiddelen beschikken om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste komen van de

socialebijstandsregeling van het gastland, dat zij een ziektekostenverzekering voor alle risico's in het gastland hebben afgesloten, of dat zij lid zijn van de reeds in het gastland gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet, terwijl artikel 15, lid 3, van richtlijn 2003/86/EG van de Raad inzake het recht op gezinshereniging ⁽²⁾, dat in diezelfde mogelijkheid van behoud van het verblijfsrecht voorziet, daarvoor die voorwaarde niet oplegt?

⁽¹⁾ Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (PB 2004, L 158, blz. 77).

⁽²⁾ PB 2003, L 251, blz. 12.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 30 december 2019 –
Les Chirugiens-Dentistes de France, Confédération des Syndicats médicaux français, Fédération des Syndicats
pharmaceutiques de France, Syndicat des Biologistes, Syndicat des Médecins libéraux, Union dentaire, Conseil national de
l'Ordre des Chirugiens-Dentistes, Conseil national de l'Ordre des Masseurs-Kinésithérapeutes, Conseil national de l'Ordre
des Infirmiers/Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de
l'Innovation, Premier ministre**

(Zaak C-940/19)

(2020/C 77/42)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Les Chirugiens-Dentistes de France, Confédération des Syndicats médicaux français, Fédération des Syndicats pharmaceutiques de France, Syndicat des Biologistes, Syndicat des Médecins libéraux, Union dentaire, Conseil national de l'Ordre des Chirugiens-Dentistes, Conseil national de l'Ordre des Masseurs-Kinésithérapeutes, Conseil national de l'Ordre des Infirmiers

Verwerende partijen: Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

Prejudiciële vraag

Staat artikel 4 septies, lid 6, van richtlijn 2005/36/EG van 7 september 2005 ⁽¹⁾ eraan in de weg dat een lidstaat de mogelijkheid invoert van een gedeeltelijke toegang tot een van de beroepen waarop de in titel III, hoofdstuk III, van die richtlijn vastgestelde regeling van automatische erkenning van beroepskwalificaties van toepassing is?

⁽¹⁾ Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (PB 2005, L 255, blz. 22).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litouwen) op
31 december 2019 – UAB „Manpower Lit”/E.S., M.L., M.P., V.V. en R.V.**

(Zaak C-948/19)

(2020/C 77/43)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: UAB „Manpower Lit”

Verwerende partijen: E.S., M.L., M.P., V.V. en R.V.

Prejudiciële vragen

- 1) Hoe moet het begrip „openbare onderneming” in artikel 1, lid 2, van richtlijn 2008/104 ⁽¹⁾ worden opgevat? Moeten agent-schappen van de Europese Unie zoals [het Europees Instituut voor gendergelijkheid (EIGE)] worden beschouwd als „openbare ondernemingen” in de zin van richtlijn 2008/104?
- 2) Voor welke entiteiten (uitzendbureau, inlenende onderneming, minstens één van beide of wellicht beide) geldt volgens artikel 1, lid 2, van richtlijn 2008/104 het criterium van het uitoefenen van een economische activiteit? Moeten de in de artikelen 3 en 4 van verordening (EG) nr. 1922/2006 ⁽²⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 omschreven werk-terreinen en taken worden beschouwd als „een economische activiteit” zoals gedefinieerd (begrepen) in artikel 1, lid 2, van richtlijn 2008/104?
- 3) Kan artikel 1, leden 2 en 3, van richtlijn 2008/104 aldus worden uitgelegd dat volgens deze bepaling openbare en particuliere uitzendbureaus of inlenende ondernemingen die niet betrokken zijn bij de in artikel 1, lid 3, van deze richtlijn genoemde betrekkingen en die geen economische activiteit als bedoeld in artikel 1, lid 2, van die richtlijn uitoefenen, kunnen worden uit-gesloten van de toepassing van richtlijn 2008/104?
- 4) Moeten de bepalingen van artikel 5, lid 1, van richtlijn 2008/104 inzake de rechten van uitzendkrachten op hun essentiële arbeidsvoorwaarden, met name ten aanzien van de bezoldiging, volledig worden toegepast op agentschappen van de Europese Unie die onder bijzondere regels van de arbeidswetgeving van de Unie en de artikelen 335 en 336 VWEU vallen?
- 5) Is de wettelijke regeling van een lidstaat (artikel 75 van het Litouwse arbeidswetboek) houdende omzetting van de bepalingen van artikel 5, lid 1, van richtlijn 2008/104 voor alle inlenende ondernemingen (met inbegrip van instellingen van de Unie) in strijd met het in de artikelen 335 en 336 VWEU neergelegde beginsel van de administratieve autonomie van een instelling van de Unie en met de regels van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie betreffende de berekening en betaling van het loon?
- 6) Gelet op het feit dat alle posten (functies) waarvoor werknemers door het EIGE rechtstreeks in dienst worden genomen, taken omvatten die uitsluitend kunnen worden uitgevoerd door werknemers die onder het Statuut van de ambtenaren van de Euro-pese Unie vallen, kan de desbetreffende post (functie) van uitzendkrachten dan worden beschouwd als „dezelfde functie” in de zin van artikel 5, lid 1, van richtlijn 2008/104?

⁽¹⁾ Richtlijn 2008/104/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende uitzendarbeid (PB 2008, L 327, blz. 9).

⁽²⁾ PB 2006, L 403, blz. 9.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Helsingin hallinto-oikeus (Finland) op 17 december 2019 –
A/Patentti- ja rekisterihallitukset tilintarkastuslautakunta**

(Zaak C-950/19)

(2020/C 77/44)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Helsingin hallinto-oikeus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: A

Verwerende partij: Patentti- ja rekisterihallitukset tilintarkastuslautakunta

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 22 bis, lid 1, van richtlijn 2006/43/EG ⁽¹⁾ (ingevoegd bij richtlijn 2014/56/EU) ⁽²⁾ aldus te worden uitgelegd dat de voornaamste vennoot een functie aanvaardt in de zin van lid 1 op het moment van het sluiten van de arbeidsovereenkomst?
- 2) Ingeval de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, dient artikel 22 bis, lid 1, aldus te worden uitgelegd dat de voornaamste vennoot een functie aanvaardt in de zin van lid 1 bij de aanvang van de werkzaamheden in de betrokken functie?

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende de wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen (PB 2006, L 157, blz. 87)

⁽²⁾ PB L 2014, L 158, blz. 196

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rīgas rajona tiesa (Letland) op 7 januari 2020 – Strafzaak tegen
AB, CE, SIA „MM investīcijas”**

(Zaak C-3/20)

(2020/C 77/45)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Rīgas rajona tiesa

Partijen in de strafzaak

AB, CE, SIA „MM investīcijas”

Prejudiciële vragen

- 1) Zijn artikel 11, onder a), en artikel 22, eerste alinea, van Protocol nr. 7 bij het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie van toepassing op het ambt van lid van de Raad van bestuur van de Europese Centrale Bank dat wordt uitgeoefend door de president van een centrale bank van een lidstaat, namelijk de president van de Bank van Letland, AB?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, waarborgen deze bepalingen deze persoon dan ook nog steeds immuniteit tegen een strafrechtelijke procedure nadat hij het ambt van president van de centrale bank van een lidstaat, en dus ook het ambt van lid van de Raad van bestuur van de Europese Centrale Bank, heeft neergelegd?
- 3) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, heeft deze immuniteit dan enkel betrekking op de vrijstelling van „rechtsvervolging” als bedoeld in artikel 11, onder a), van Protocol nr. 7 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie, dan wel ook op strafrechtelijke vervolging, met inbegrip van de betekening van de tenlastelegging en de bewijsverkrijging? Indien de immuniteit van toepassing is op de strafrechtelijke vervolging, heeft deze omstandigheid dan invloed op de mogelijkheid om bewijzen te gebruiken?
- 4) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, staat artikel 11, onder a), van Protocol nr. 7 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie, gelezen in samenhang met artikel 17 van dat Protocol, dan toe dat degene die verantwoordelijk is voor de procedure of, in het desbetreffende stadium van de procedure, de rechtsprekende formatie, beoordeelt of de Europese Unie belang heeft bij die procedure en dat die instantie enkel indien het bestaan van dit belang wordt vastgesteld, te weten wanneer de gelaakte handelingen van AB verband houden met zijn ambt bij een instelling van de Europese Unie, de betrokken instelling, namelijk de Europese centrale bank, verzoekt om de immuniteit van deze persoon op te heffen?
- 5) Houdt het antwoord op de vraag of de Europese Unie belang heeft bij de toepassing van de bepalingen van Protocol nr. 7 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie, noodzakelijkerwijs altijd rechtstreeks verband met beslissingen die de betrokkene heeft genomen of handelingen die hij heeft verricht in de uitoefening van zijn ambt bij een instelling van de Europese Unie? Kan tegen een dergelijke ambtenaar een strafrechtelijke procedure worden ingeleid indien zijn inbeschuldigingstelling geen verband houdt met zijn taken bij een instelling van de Europese Unie maar met activiteiten die hij heeft verricht in het kader van zijn ambt in een lidstaat?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven administrativen sad (Bulgarije) op 7 januari 2020 – „Alti” OOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Zaak C-4/20)

(2020/C 77/46)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Varhoven administrativen sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster tot cassatie: „Alti” OOD

Verweerder in cassatie: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (directeur van de directie „Betwistingen in belasting- en socialezekerheidszaken” voor Plovdiv bij het centrale bestuur van het Nationaal Agentschap voor belastinginkomsten)

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 205 van richtlijn 2006/112/EG ⁽¹⁾ en het evenredigheidsbeginsel aldus worden uitgelegd dat de hoofdelijke aansprakelijkheid van een voor btw-doeleinden geregistreerde persoon die de afnemer van een belastbare goederenlevering is, voor de door zijn leverancier niet-betaalde belasting over de toegevoegde waarde niet alleen ziet op de hoofdschuld van de leverancier (de btw-schuld) maar ook op de accessoire verplichting tot vergoeding van de vertragingsschade ten bedrage van de wettelijke rente over de hoofdschuld vanaf het begin van het verzuim van de schuldenaar tot de datum van de naheffingsaanslag waarin de hoofdelijke aansprakelijkheid wordt vastgesteld dan wel tot de betaling van de schuld?
- 2) Moeten artikel 205 van richtlijn 2006/112 en het evenredigheidsbeginsel aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale bepaling als artikel 16, lid 3, van de Danachno-osiguriteln protsesualen kodeks (wetboek van rechtsvordering in fiscale en socialezekerheidszaken), op grond waarvan belastingen en rente vallen onder de aansprakelijkheid van een derde voor belastingen die een belastingplichtige niet heeft voldaan?

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1).

Beroep ingesteld op 17 januari 2020 – Europese Commissie/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-24/20)

(2020/C 77/47)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Castillo de la Torre, J. Norris en I. Naglis, gemachtigden)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- nietigverklaring van artikel 3 van besluit (EU) 2019/1754 ⁽¹⁾ van de Raad van 7 oktober 2019 inzake de toetreding van de Europese Unie tot de Akte van Genève bij de Overeenkomst van Lissabon betreffende oorsprongsbenamingen en geografische aanduidingen;
- nietigverklaring van artikel 4 van besluit (EU) 2019/1754 voor zover dit verwijst naar de lidstaten, of, subsidiair, volledige nietigverklaring van artikel 4 als de verwijzingen naar de lidstaten niet kan worden losgekoppeld van de rest van het artikel;
- handhaving van de gevolgen van de delen van besluit 2019/1754 die nietig zijn verklaard, in het bijzonder elk gebruik van de machtiging verleend krachtens artikel 3, en die voor de datum van het arrest is uitgevoerd door de lidstaten die thans partij zijn bij het Overeenkomst van Lissabon van 1958, tot de inwerkingtreding, binnen een redelijke termijn niet meer dan zes maanden na de datum van uitspraak van het arrest, van een besluit van de Raad van de Europese Unie;
- verwijzing van de Raad van de Europese Unie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Eerste middel: schending van artikel 218, lid 6 en artikel 293, lid 1, VWEU, het beginsel van bevoegdheidstoedeling in overeenstemming met artikel 13, lid 2, VEU en het beginsel van institutioneel evenwicht en van het initiatiefrecht van de Commissie, aangezien het bestreden besluit aangenomen is zonder een voorstel van de Commissie.

Tweede middel: subsidiair, schending van artikel 2, lid 1, en artikel 207 TFEU en een gebrek aan motivatie, aangezien de Raad zijn bevoegdheid heeft overschreden door een algemene, permanente en niet naar behoren gemotiveerde machtiging te verlenen.

(¹) PB 2019, L 271, blz. 12.

Beschikking van de president van het Hof van 15 januari 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal correctionnel de Saint-Brieuc - Chambre détachée de Guingamp - Frankrijk) – Procureur de la République/Tugdual Carlier, Yann Latouche, Dominique Legeard, Thierry Leleu, Dimitri Pinschof, Brigitte Plunian, Rozenn Marechal

(Zaak C-115/18) (¹)

(2020/C 77/48)

Procestaal: Frans

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

(¹) PB C 152 van 30.4.2018.

Beschikking van de president van het Hof van 23 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Steiermark - Oostenrijk) – procedure ingeleid door Humbert Jörg Köfler, Wolfgang Leitner, Joachim Schönbeck, Wolfgang Semper/Bezirkshauptmannschaft Murtal, in tegenwoordigheid van: Finanzpolizei

(Zaak C-297/18) (¹)

(2020/C 77/49)

Procestaal: Duits

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

(¹) PB C 301 van 27.8.2018.

Beschikking van de president van het Hof van 23 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Steiermark - Oostenrijk) – procedure ingeleid door ZR, AR, BS/Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld, in tegenwoordigheid van: Finanzpolizei

(Zaak C-712/18) ⁽¹⁾

(2020/C 77/50)

Procestaal: Duits

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 122 van 1.4.2019.

Beschikking van de president van het Hof van 23 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Steiermark - Oostenrijk) – procedure ingeleid door ZR, BS, AR/Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld, in tegenwoordigheid van: Finanzpolizei

(Zaak C-713/18) ⁽¹⁾

(2020/C 77/51)

Procestaal: Duits

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 122 van 1.4.2019.

Beschikking van de president van het Hof van 23 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Steiermark - Oostenrijk) – procedure ingeleid door DY/Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld, in tegenwoordigheid van: Finanzpolizei

(Zaak C-138/19) ⁽¹⁾

(2020/C 77/52)

Procestaal: Duits

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 187 van 3.6.2019.

Beschikking van de president van het Hof van 23 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Steiermark - Oostenrijk) – procedure ingeleid door DY

(Zaak C-139/19) ⁽¹⁾

(2020/C 77/53)

Procestaal: Duits

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 187 van 3.6.2019.

Beschikking van de president van het Hof van 7 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Eparchiako Dikastirio Larnakas - Cyprus) – Kypriaki Kentriki Archi/GA

(Zaak C-154/19) ⁽¹⁾

(2020/C 77/54)

Procestaal: Grieks

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 164 van 13.5.2019.

Beschikking van de president van het Hof van 23 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Steiermark - Oostenrijk) – procedure ingeleid door DX/Bürgermeister der Stadt Graz, in tegenwoordigheid van: Finanzpolizei

(Zaak C-227/19) ⁽¹⁾

(2020/C 77/55)

Procestaal: Duits

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 213 van 24.6.2019.

Beschikking van de president van het Hof van 18 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Stuttgart - Duitsland) – Eurowings GmbH/GD, HE, IF

(Zaak C-334/19) ⁽¹⁾

(2020/C 77/56)

Procestaal: Duits

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 288 van 26.8.2019.

Beschikking van de president van het Hof van 24 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen - België) – X/Belgische Staat

(Zaak C-672/19) ⁽¹⁾

(2020/C 77/57)

Procestaal: Frans

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 372 van 4.11.2019.

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 30 januari 2020 – PV/Commissie

(Gevoegde zaken T-786/16 en T-224/18) ⁽¹⁾

(„Openbare dienst – Ambtenaren – Psychisch geweld – Reeks voor de verzoeker bezwarende besluiten van de Commissie – Bijstandsverzoeken – Tuchtprocedure – Ontslag – Intrekking van het ontslag – Nieuwe tuchtprocedure – Nieuw ontslag”)

(2020/C 77/58)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: PV (vertegenwoordiger: M. Casado García-Hirschfeld, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Berscheid, B. Mongin en I. Melo Sampaio, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU strekkende tot: in de eerste plaats, vaststelling dat verzoeker slachtoffer is geweest van psychisch geweld; in de tweede plaats, nietigverklaring, primair, in zaak T-786/16 van de beoordelingsrapporten van verzoeker voor de jaren 2014, 2015 en 2016, de besluiten van de directeur-generaal van het directoraat-generaal (DG) Tolken van de Commissie van 31 mei en 5 juli 2016 betreffende de inhoudingen van verzoekers salaris, het besluit van 28 november 2016 tot afwijzing van de tegen deze besluiten ingediende klachten, de vooraankondigingsbrief van het Bureau „Beheer en afwikkeling van individuele rechten” (PMO) van 21 juni 2016 waarbij verzoeker ervan in kennis werd gesteld dat hij een schuld had van 33 593,88 EUR, het besluit van het PMO van 11 juli 2016 om verzoekers salaris op te schorten vanaf 1 juli 2016 en het besluit van 17 januari 2017 tot afwijzing van de tegen deze besluiten ingediende klachten, het ontslagbesluit van 26 juli 2016, de nota van de directeur-generaal van het DG Tolken van de Commissie van 31 juli 2016 waaruit het voornemen bleek om verzoekers afwezigheden in de periode van 2 juni tot en met 31 juli 2016 als onregelmatig te beschouwen en om de bijbehorende inhoudingen op zijn salaris toe te passen, de vooraankondigingsbrief van het PMO van 21 september 2016 waarbij verzoeker werd meegedeeld dat hij een totale schuld van 42 704,74 EUR had, het besluit van 17 januari 2017 tot afwijzing van de tegen deze brief ingediende klacht, de debetnota van 20 juli 2017, het besluit van 29 november 2017 tot afwijzing van de tegen deze nota ingediende klacht en tuchtprocedure CMS 13/087, en in zaak T-224/18 van het besluit tot inleiding van tuchtprocedure CMS 17/025, de mails waarin verzoeker werd uitgenodigd om deel te nemen aan beoordelingsronden voor 2016 en 2017, het besluit van 24 juli 2017 om verzoeker opnieuw in dienst te nemen ingevolge de intrekking van het besluit hem te ontslaan en het besluit van 15 januari 2018 tot afwijzing van de tegen dit besluit ingediende klacht, het besluit van het PMO van 12 september 2017 waarbij werd beslist dat de debetnota van 20 juli 2017 moest worden gecompenseerd met het salaris dat verzoeker voor de periode van 1 augustus 2016 tot en met 30 september 2017 niet was betaald, het besluit tot afwijzing van de tegen dit besluit ingediende klacht en het besluit om verzoekers salaris vanaf 1 oktober 2017 op te schorten, en subsidiair in zaak T-786/16 van de medische adviezen van 27 juni en 10 oktober 2014, de besluiten tot afwijzing van de bijstandsverzoeken van 23 oktober 2014, 20 januari, 20 maart en 30 juli 2015 en 15 maart en 18 mei 2016, de besluiten tot salarisinhouding van 9 februari, 30 maart, 5 mei, 24 juni, 1 oktober en 12 november 2015, 15 januari, 22 april, 31 mei, 5 juli, 11 juli en 15 september 2016, de besluiten tot afwijzing van de tegen deze besluiten ingediende klachten, de schuldbrieven van 10 maart, 11 mei, 10 juni, 11 augustus, 13 november en 9 december 2015 en 18 juli 2016, de afwijzende besluiten van 12 maart, 11 augustus en 13 oktober 2015 en 7 juni en 21 september 2016 betreffende de klachten over de beoordelingsprocedures, de nota's van de controlerend geneesheer van de Commissie van 16 en 18 juli, 8 augustus, 4 september en 4 december 2014, 4 februari, 13 april, 4 juni, 11 augustus, 14 oktober en 4 december 2015, 5 februari, 22 maart, 18 april, 3 juni, 30 juni en 25 juli 2016 waarin werd vastgesteld dat verzoeker niet aanwezig was op de medische controle, het besluit tot afwijzing van de klacht van 14 juli 2016 betreffende ongerechtvaardigde afwezigheid op 16 en 17 maart 2016; in de derde plaats, zowel in zaak T-786/16 als in zaak T-224/18, vergoeding van de materiële en immateriële schade die verzoeker stelt te hebben geleden.

Dictum

- 1) *De beroepen worden verworpen.*
- 2) *PV wordt verwezen in de kosten, daaronder begrepen die van de kortgedingprocedures in de zaken T-224/18 R en T-224/18 R II.*

(¹) PB C 123 van 9.4.2018.

Arrest van het Gerecht van 30 januari 2020 – CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs/Commissie

(Zaak T-168/17) (¹)

(„Toegang tot documenten – Verordening (EG) nr. 1049/2001 – Documenten van de administratieve procedure inzake de staatsteun die de Oostenrijkse autoriteiten zouden hebben verleend aan houders van een concessie krachtens de wet op de kansspelen – Weigering van toegang – Uitzondering betreffende de bescherming van het doel van inspecties, onderzoeken en audits – Hoger openbaar belang – Motiveringsplicht – Exceptie van onwettigheid”)

(2020/C 77/59)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (Wenen, Oostenrijk) (vertegenwoordiger: A. Schuster, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: C. Ehrbar, F. Erlbacher en K. Blanck, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van de verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: N. Görlitz en D. Moore, gemachtigden), Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Bauer en E. Rebasti, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van besluit C(2017) 249 final van de Commissie van 13 januari 2017 houdende verwerping, op grond van artikel 4 van verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB 2001, L 145, blz. 43), van het verzoek om toegang tot documenten betreffende de onder referentienummer SA.40224 [2014/CP] geregistreerde staatssteunprocedure

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *CBA Spielapparate- und Restaurantbetrieb GmbH wordt verwezen in haar eigen kosten en in die van de Europese Commissie.*
- 3) *Het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie dragen hun eigen kosten.*

(¹) PB C 151 van 15.5.2017.

Arrest van het Gerecht van 22 januari 2020 – Litouwen/Commissie**(Zaak T-19/18) ⁽¹⁾**

(„ELGF en Elfpo – Van financiering uitgesloten uitgaven – Door Litouwen verrichte uitgaven – Eenmalige en forfaitaire financiële correcties – Plattelandsontwikkeling – Controlesysteem voor de randvoorwaarden – Administratieve controle – Controle ter plaatse – Kwaliteitscontroles – Hoedanigheid van de aanvragers – Kunstmatig gecreëerde voorwaarden – Redelijkheid van de kosten – In het kader van projecten gedane uitgaven – Risicoanalyse – Risicofactoren – Niet in de Uniewetgeving geregelde afwijkingen van de sanctieregeling – Te soepel evaluatie- en sanctiesysteem – Jaarlijkse statistische controlegegevens”)

(2020/C 77/60)

Procestaal: Litouws

Partijen

Verzoekende partij: Republiek Litouwen (vertegenwoordigers: R. Dzikič, V. Vasiliauskienė, M. Palionis en A. Dapkuvienė, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Sauka, A. Steiblytė en J. Jokubauskaitė, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verzoekende partij: Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek, J. Pavliš, O. Serdula, J. Vlácil en S. Šindelková, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van uitvoeringsbesluit (EU) 2017/2014 van de Commissie van 8 november 2017 houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) (PB 2017, L 292, blz. 61), voor zover de Republiek Litouwen hierbij een financiële correctie wordt opgelegd van 9 745 705,88 EUR voor uitgaven in verband met het Elfpo en van 546 351,91 EUR voor uitgaven in verband met het ELGF en het Elfpo.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Republiek Litouwen wordt verwezen in haar eigen kosten en in die van de Europese Commissie.
- 3) De Tsjechische Republiek draagt haar eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 112 van 26.3.2018.

Arrest van het Gerecht van 30 januari 2020 – Portugal/Commissie(Zaak T-292/18) ⁽¹⁾

(„ELGF en Elfpo – Van financiering uitgesloten uitgaven – Door Portugal verrichte uitgaven – Artikelen 32 en 33 van verordening (EG) nr. 1290/2005 – Artikel 54 van verordening (EU) nr. 1306/2013 – Begrip „nationale rechtbank””)

(2020/C 77/61)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Portugese Republiek (vertegenwoordigers: L. Inez Fernandes, P. Estêvão, J. Saraiva de Almeida en P. Barros da Costa, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: B. Rechená en A. Sauka, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van uitvoeringsbesluit (EU) 2018/304 van de Commissie van 27 februari 2018 tot onttrekking aan financiering door de Europese Unie van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Landbouwgaraantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) (PB 2018, L 59, blz. 3), voor zover daarbij door de Portugese Republiek gedeclareerde uitgaven voor een bedrag van 1 052 101,05 EUR aan financiering door de Unie worden onttrokken.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Portugese Republiek wordt verwezen in haar eigen kosten alsmede in die van de Europese Commissie.

⁽¹⁾ PB C 249 van 16.7.2018.

Arrest van het Gerecht van 29 januari 2020 – Aquino e.a./Parlement(Zaak T-402/18) ⁽¹⁾

(„Openbare dienst – Staking van tolken – Door het Europees Parlement vastgestelde maatregelen om tolken op te roepen – Ontbreken van een rechtsgrondslag – Aansprakelijkheid – Immateriële schade”)

(2020/C 77/62)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Roberto Aquino (Brussel, België) en 25 overige verzoekers wier namen zijn opgenomen in de bijlage bij het arrest (vertegenwoordiger: L. Levi, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: O. Caisou-Rousseau, T. Lazian en E. Taneva, gemachtigden)

Interveniënt aan de zijde van verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Bauer en R. Meyer, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU, ten eerste strekkende tot nietigverklaring van het besluit van 2 juli 2018 van de directeur-generaal Personeelszaken van het Parlement om tolken en conferentietolken op te roepen voor 3 juli 2018 en de latere besluiten van de directeur-generaal Personeelszaken van het Parlement om tolken en conferentietolken op te roepen voor 4, 5, 10 en 11 juli 2018 en ten tweede tot vergoeding van de immateriële schade die verzoekers door deze besluiten zouden hebben geleden en die ex aequo et bono wordt begroot op 1 000 EUR per persoon

Dictum

- 1) *Het besluit van 2 juli 2018 van de directeur-generaal Personeelszaken van het Europees Parlement tot oproeping van tolken en conferentietolken voor 3 juli 2018, wordt nietig verklaard.*
- 2) *Het Parlement wordt ertoe veroordeeld Barbara Carli-Ganotis, Claudine de Seze, Maria Corina Diaconu Olszewski, Maria Provata, Irène Sevastikoglou en Benedetta Tissi elk 500 EUR te betalen.*
- 3) *Het beroep wordt verworpen voor het overige.*
- 4) *Het Parlement zal zijn eigen kosten dragen en de kosten van de verzoeksters die zijn opgeroepen bij het besluit van 2 juli 2018, met inbegrip van de kosten van de kortgedingprocedure en die van de interventie van de Raad van de Europese Unie.*
- 5) *Verzoekers die zijn opgeroepen bij de na de instelling van het beroep vastgestelde besluiten, zullen elk hun eigen kosten dragen.*
- 6) *De Raad zal zijn eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 364 van 8.10.2018.

Arrest van het Gerecht van 30 januari 2020 – Grupo Textil Brownie/EUIPO – The Guide Association (BROWNIE)

(Zaak T-598/18) (¹)

(„Uniemerk – Oppositieprocedure – Aanvraag voor Uniewoordmerk BROWNIE – Oudere nationale woordmerken BROWNIES, BROWNIE, Brownies en Brownie – Relatieve weigeringsgrond – Verwarringsgevaar – Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001] – Normaal gebruik van het oudere merk – Artikel 42, leden 2 en 3, van verordening nr. 207/2009 [thans artikel 47, leden 2 en 3, van verordening 2017/1001]”)

(2020/C 77/63)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Grupo Textil Brownie, SL (Barcelona, Spanje) (vertegenwoordigers: D. Pellisé Urquiza en J. C. Quero Navarro, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Capostagno, A. Folliard-Monguiral en H. O'Neill, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: The Guide Association (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: T. St Quintin, barrister, en M. Jhittay, solicitor)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 4 juli 2018 (zaak R 2680/2017-2) inzake een oppositieprocedure tussen The Guide Association en Grupo Textil Brownie

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Grupo Textil Brownie, SL wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 427 van 26.11.2018.

Arrest van het Gerecht van 29 januari 2020 – Aldi/EUIPO – Titlbach (ALTISPORT)

(Zaak T-697/18) (¹)

(„Uniemerk – Oppositieprocedure – Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie – Beeldmerk ALTISPORT – Ouder internationaal woordmerk en ouder Uniewoordmerk ALDI – Relatieve weigeringsgrond – Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 – Vergelijking van producten en diensten – Motiveringsplicht – Artikel 94 van verordening 2017/1001”)

(2020/C 77/64)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Duitsland) (vertegenwoordigers: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen en M. Minkner, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: E. Markakis en A. Söder, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO: Aleš Titlbach (Meziboří, Tsjechië)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 19 september 2018 (zaak R 2683/2017-4) inzake een oppositieprocedure tussen Aldi en A. Titlbach

Dictum

- 1) De beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 19 september 2018 (zaak R 2683/2017-4) wordt vernietigd voor zover zij betrekking heeft op het „speelgoed” van klasse 28 in de zin van de Overeenkomst van Nice van 15 juni 1957 betreffende de internationale classificatie van de waren en diensten ten behoeve van de inschrijving van merken, zoals herzien en gewijzigd.

- 2) *Het beroep wordt verworpen voor het overige.*
- 3) *Elke partij zal haar eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 25 van 21.1.2019.

Arrest van het Gerecht van 29 januari 2020 – Volkswagen/EUIPO (CROSS)

(Zaak T-42/19) (¹)

(„Uniemark – Aanvraag voor Uniewoordmerk CROSS – Absolute weigeringsgrond – Beschrijvend karakter – Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001 – Geen onderscheidend vermogen – Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001 – Gelijke behandeling – Motiveringsplicht – Artikel 94, lid 1, van verordening 2017/1001”)

(2020/C 77/65)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Volkswagen AG (Wolfsburg, Duitsland) (vertegenwoordigers: F. Thiering en L. Steidle, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: G. Schneider, S. Hanne en E. Markakis, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 14 november 2018 (zaak R 2500/2017-1) inzake een aanvraag tot inschrijving van het woordteken CROSS als Uniemark

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Volkswagen AG wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 82 van 4.3.2019.

Arrest van het Gerecht van 29 januari 2020 – Vinos de Arganza/EUIPO – Nordbrand Nordhausen (ENCANTO)**(Zaak T-239/19) ⁽¹⁾****(„Uniemerk – Oppositieprocedure – Aanvraag voor Uniebeeldmerk ENCANTO – Ouder nationaal woordmerk BELCANTO – Relatieve weigeringsgrond – Verwarringsgevaar – Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”)**

(2020/C 77/66)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Vinos de Arganza, SL (Torral de los Vados, Spanje) (vertegenwoordiger: L. Broschat García, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: L. Rampini, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO: Nordbrand Nordhausen GmbH (Nordhausen, Duitsland)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 17 januari 2019 (zaak R 392/2018-1) inzake een oppositieprocedure tussen Nordbrand Nordhausen en Vinos de Arganza

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Vinos de Arganza, SL, wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 187 van 3.6.2019.

Arrest van het Gerecht van 30 januari 2020 – BZ/Commissie**(Zaak T-336/19) ⁽¹⁾****(„Openbare dienst – Arbeidscontractanten – Ontslag wegens kennelijke ongeschiktheid – Evenredigheid – Artikel 84 RAP – Aansprakelijkheid”)**

(2020/C 77/67)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: BZ (vertegenwoordiger: C. Mourato, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Berscheid, B. Mongin en M. Brauhoff, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU, ten eerste tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 25 juli 2018 om verzoekster, na een voortijdig opgesteld rapport over de proeftijd, te ontslaan wegens kennelijke ongeschiktheid, en ten tweede tot vergoeding van de materiële en immateriële schade die verzoekster door dat besluit zou hebben geleden

Dictum

- 1) *Het besluit van de Europese Commissie van 25 juli 2018 om BZ te ontslaan wordt nietig verklaard.*
- 2) *Het beroep wordt verworpen voor het overige.*
- 3) *De Commissie wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 255 van 29.7.2019.

Arrest van het Gerecht van 30 januari 2020 – Julius Sämann/EUIPO – Maharishi Vedic University (Afbeelding van een boom)

(Zaak T-559/19) (¹)

(„Uniemark – Oppositieprocedure – Aanvraag voor Uniebeeldmerk dat een boom weergeeft – Oudere Uniebeeldmerk en ouder internationaal merk die een „magische boom” weergeven – Relatieve weigeringsgronden – Geen verwarringsgevaar – Geen overeenstemmende tekens – Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 – Geen afbreuk aan de reputatie – Artikel 8, lid 5, van verordening 2017/1001”)

(2020/C 77/68)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Julius Sämann Ltd (Thayngen, Zwitserland) (vertegenwoordiger: D. Parrish, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: K. Kompari, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Maharishi Vedic University Ltd (Mgarr, Malta) (vertegenwoordiger: L. Prehn, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 16 mei 2019 (zaak R 1743/2018-1) inzake een oppositieprocedure tussen Julius Sämann en Maharishi Vedic University

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Julius Sämann Ltd wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 328 van 30.9.2019.

Beschikking van het Gerecht van 22 januari 2020 – Daimler/Commissie

(Zaak T-751/18) ⁽¹⁾

(„Beroep tot nietigverklaring – Intrekking van gecertificeerde CO₂-besparingen – Regeling betreffende eco-innovaties – Verordening (EG) nr. 443/2009 – Uitvoeringsverordening (EU) nr. 725/2011 – Niet voor beroep vatbare handeling – Voorbereidende maatregel – Niet-ontvankelijkheid”)

(2020/C 77/69)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Daimler AG (Stuttgart, Allemagne) (vertegenwoordigers: N. Wimmer, C. Arhold en G. Ollinger, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J.-F. Brakeland en A. Becker, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van brief Ares(2018)5413709 van de Commissie van 22 oktober 2018 ter kennisgeving van het niet-meetellen van de door eco-innovaties verkregen CO₂-besparingen die waren toegeschreven aan de met de hoogrendementsalternatoren van Bosch HED EL 7-150 en 175 plus uitgeruste voertuigen van Daimler AG,

Dictum

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Daimler AG wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 93 van 11.3.2019.

Beschikking van het Gerecht van 21 januari 2020 – Clem & Jo Optique/EUIPO – C&A (C&J)(Zaak T-125/19) ⁽¹⁾**(„Uniemark – Oppositieprocedure – Intrekking van de oppositie – Afdoening zonder beslissing”)**

(2020/C 77/70)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Clem & Jo Optique SARL (Cormicy, Frankrijk) (vertegenwoordiger: N. Hausmann, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J. Crespo Carrillo en H. O'Neill, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: C&A AG (Zug, Zwitserland) (vertegenwoordiger: M. Aznar Alonso, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 19 december 2018 (zaak R 1252/2018-4) inzake een oppositieprocedure tussen C&A en Clem & Jo Optique

Dictum

- 1) Op het beroep behoeft niet meer te worden beslist.
- 2) Clem & Jo Optique SARL wordt verwezen in haar eigen kosten alsmede in de kosten van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO).
- 3) C&A AG draagt haar eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 148 van 29.4.2019.

Beschikking van het Gerecht van 16 januari 2020 – Hemp Foods Australia/EUIPO – Cabrejos (Sativa)(Zaak T-128/19) ⁽¹⁾**(„Beroep tot nietigverklaring – Uniemark – Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie – Geen registratie van de overgang van houderschap in het internationale register – Geen procesbevoegdheid – Niet-ontvankelijkheid”)**

(2020/C 77/71)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Hemp Foods Australia Pty Ltd (Sydney, Australië) (vertegenwoordigers: M. Holah en P. Brownlow, solicitors)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: E. Markakis, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: César Raúl Dávila Cabrejos (Lima, Peru) (vertegenwoordiger: L. Estropá Navarro, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 16 november 2018 (zaak R 1041/2018-2) inzake een oppositieprocedure tussen Cabrejos en Raw With Life Pty Ltd as Trustee for Benhaim Trading Trust

Dictum

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Hemp Foods Australia Pty Ltd wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 182 van 27.5.2019.

Beschikking van het Gerecht van 21 januari 2020 – Deutsche Telekom/Parlement en Raad

(Zaak T-161/19) (¹)

(„Beroep tot nietigverklaring – Interne markt voor elektronische communicatie – Detailhandelsprijzen die aan consumenten in rekening zijn gebracht voor gereguleerde communicaties binnen de EU – Verordening (EU) 2018/1971 – Wetgevingshandeling – Niet individueel geraakt – Niet-ontvankelijkheid”)

(2020/C 77/72)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Deutsche Telekom AG (Bonn, Duitsland) (vertegenwoordigers: F. González Díaz, B. Langeheine en J. Blanco Carol, advocaten)

Verwerende partijen: Europees Parlement (vertegenwoordigers: R. van de Westelaken, M. Peternel en C. Biz, gemachtigden), Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: O. Segnana en I. Gurov, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot gedeeltelijke nietigverklaring van verordening (EU) 2018/1971 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 tot instelling van het Orgaan van Europese regulerende instanties voor elektronische communicatie (Berec) en het Bureau voor ondersteuning van Berec (Berec-Bureau), tot wijziging van verordening (EU) 2015/2120 en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1211/2009 (PB 2018, L 321, blz. 1).

Dictum

1. *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
2. *Op de verzoeken tot interventie van het Koninkrijk der Nederlanden en de Europese Commissie hoeft niet meer te worden beslist.*

3. *Deutsche Telekom AG draagt haar eigen kosten en die van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie, behoudens de kosten van de verzoeken tot interventie.*
4. *Deutsche Telekom, het Parlement, de Raad, het Koninkrijk der Nederlanden en de Commissie dragen elk hun eigen kosten van de verzoeken tot interventie.*

(¹) PB C 172 van 20.5.2019.

Beschikking van het Gerecht van 21 januari 2020 – Telefónica en Telefónica de España/Parlement en Raad

(Zaak T-162/19) (¹)

(„Beroep tot nietigverklaring – Interne markt voor elektronische communicatie – Detailhandelsprijzen die aan consumenten in rekening zijn gebracht voor gereguleerde communicaties binnen de EU – Verordening (EU) 2018/1971 – Wetgevingshandeling – Niet individueel geraakt – Niet-ontvankelijkheid”)

(2020/C 77/73)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Telefónica, SA (Madrid, Spanje) en Telefónica de España, SAU (Madrid) (vertegenwoordigers: F. González Díaz, B. Langeheine en J. Blanco Carol, advocaten)

Verwerende partijen: Europees Parlement (vertegenwoordigers: R. van de Westelaken, M. Peternel en C. Biz, gemachtigden), Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: O. Segnana en I. Gurov, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot gedeeltelijke nietigverklaring van verordening (EU) 2018/1971 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 tot instelling van het Orgaan van Europese regulerende instanties voor elektronische communicatie (Berec) en het Bureau voor ondersteuning van Berec (Berec-Bureau), tot wijziging van verordening (EU) 2015/2120 en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1211/2009 (PB 2018, L 321, blz. 1).

Dictum

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Op de verzoeken tot interventie van het Koninkrijk der Nederlanden en de Europese Commissie hoeft niet meer te worden beslist.*
- 3) *Telefónica, SA en Telefónica de España, SAU dragen hun eigen kosten en die van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie, behoudens de kosten van de verzoeken tot interventie.*
- 4) *Telefónica, Telefónica de España, het Parlement, de Raad, het Koninkrijk der Nederlanden en de Commissie dragen elk hun eigen kosten van de verzoeken tot interventie.*

(¹) PB C 172 van 20.5.2019.

Beroep ingesteld op 1 oktober 2019 – Qualcomm/Commissie**(Zaak T-671/19)**

(2020/C 77/74)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Qualcomm, Inc. (San Diego, Californië, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: M. Davilla, M. Pinto de Lemos Fermiano Rato, en M. English, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- besluit C(2019) 5361 final van de Commissie nietig verklaren;
- het boetebedrag nietig verklaren of, subsidiair, aanzienlijk verlagen;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vijftien middelen aan.

1. Het besluit komt voor uit ernstige procedurele onregelmatigheden die een onherstelbare schending van de rechten van verweer van Qualcomm vormen.
2. Het besluit geeft blijk van kennelijke beoordelingsfouten ten aanzien van de feiten en het recht, en biedt een ontoereikende motivering, bij de omschrijving van de relevante markt en bij het oordeel dat Qualcomm dominant is.
3. Het besluit past niet de juiste juridische maatstaf toe, waardoor het blijk geeft van kennelijk onjuiste rechtsopvattingen.
4. De afbraakprijzen-theorie van het besluit is onlogisch en niet met bewijzen gestaafd.
5. Door vermeend „daadwerkelijk betaalde” prijzen te reconstrueren geeft het besluit blijk van kennelijke fouten en een ontoereikende motivering.
6. De toewijzing in het besluit van eenmalige ingenieurs-kosten is kennelijk onjuist.
7. Het besluit slaagt er kennelijk niet in om een gepaste kostenstandaard vast te stellen.
8. De kosten/prijs analyse van het besluit is kennelijk onjuist.
9. Door te oordelen dat de prijzen van Qualcomm hebben geleid tot uitsluiting van Icera en tot benadeling van de consument, geeft het besluit blijk van kennelijk onjuiste rechtsopvattingen en kennelijke beoordelingsfouten.
10. Het besluit is kennelijk onjuist ten aanzien van het oordeel dat het prijsbeleid van Qualcomm de tenuitvoerlegging vormde van een plan om Icera uit te sluiten.

11. Door de objectieve rechtvaardiging af te wijzen geeft het besluit blijk van een kennelijke beoordelingsfout en een ontoereikende motivering.
 12. Het besluit is ontoereikend gemotiveerd.
 13. De bevindingen van het besluit inzake de duur van de vermeende inbreuk zijn kennelijk onjuist.
 14. Het besluit geeft blijk van kennelijke fouten bij het opleggen en berekenen van de boete.
 15. Door de bevoegdheid van de Commissie en de vermeende invloed op het handelsverkeer vast te stellen, geeft het besluit blijk van kennelijke fouten ten aanzien van het recht en de feiten, van kennelijke beoordelingsfouten, en van een ontoereikende motivering.
-

Beroep ingesteld op 20 december 2019 – Worldwide Spirits Supply/EUIPO – Melfinco (CLEOPATRA QUEEN)

(Zaak T-870/19)

(2020/C 77/75)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Worldwide Spirits Supply, Inc. (Tortola, Britse Maagdeneilanden) (vertegenwoordiger: S. Demetriou, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Melfinco S.A. (Schaan, Liechtenstein)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: verzoekster voor het Gerecht

Betrokken merk: Uniebeeldmerk CLEOPATRA QUEEN – Uniemerkt nr. 14 027 338

Procedure voor het EUIPO: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 21 oktober 2019 in zaak R 1820/2018-4

Conclusies

- de bestreden beslissing nietig verklaren en de nietigverklaring intrekken en nietig verklaren;
- subsidiair,
- de inhoud van de bestreden beslissing substantieel wijzigen zodat verzoekster de mogelijkheid krijgt om bewijs van normaal gebruik te leveren of de mogelijkheid krijgt om, in het kader van co-existentie, de zaak minnelijk te schikken met Melfinco S.A.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 60, lid 1, onder a), in samenhang met artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
 - schending van artikel 64, leden 2 en 3, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.
-

Beroep ingesteld op 3 januari 2020 – Forbo Financial Services/EUIPO – Windmüller (Canoleum)**(Zaak T-3/20)**

(2020/C 77/76)

*Taal van het verzoekschrift: Duits***Partijen**

Verzoekende partij: Forbo Financial Services AG (Baar, Zwitserland) (vertegenwoordiger: S. Fröhlich, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Windmüller GmbH (Augustdorf, Duitsland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: aanvraag voor Uniewoordmerk Canoleum – inschrijvingsaanvraag nr. 16 736 548

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 9 oktober 2019 in zaak R 773/2019-2

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten van de procedure en in verzoeksters kosten.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 104 juncto artikel 97, lid 1, onder f), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.
-

Beroep ingesteld op 8 januari 2020 – Tsjechië/Commissie**(Zaak T-8/20)**

(2020/C 77/77)

*Procestaal: Tsjechisch***Partijen**

Verzoekende partij: Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek, J. Pavliš, J. Očková en J. Vlácil, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van uitvoeringsbesluit (EU) 2019/1835 van de Commissie van 30 oktober 2019 voor zover daarbij door de Tsjechische Republiek verrichte uitgaven uit hoofde van het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) in het kader van maatregel M14 met betrekking tot de begrotingsjaren 2017, 2018 en 2019 voor een totaalbedrag van 35 109,02 EUR aan financiering door de Europese Unie zijn onttrokken, en verwijzing van de Europese Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij één middel aan.

- schending van artikel 52, lid 1, van verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid. De Commissie heeft de financiële correctie gebaseerd op een vermeende schending van één bepaling van Unierecht, namelijk artikel 25 van uitvoeringsverordening (EU) nr. 809/2014 van de Commissie van 17 juli 2014 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft het geïntegreerd beheers- en controlesysteem, plattelandsontwikkelingsmaatregelen en de randvoorwaarden (hierna: „verordening nr. 809/2014”). Deze bepaling is echter niet geschonden. In wezen meent de Commissie ten onrechte dat het begin van het controlebezoek in het eerste landbouwbedrijf van de begunstigde een stilzwijgende aankondiging van verdere controles vormt en dat deze stilzwijgende aankondiging dezelfde gevolgen heeft als een daadwerkelijke aankondiging in de zin van artikel 25 van verordening nr. 809/2014.

Beroep ingesteld op 14 januari 2020 – Buxadé Villalba e.a./Parlement**(Zaak T-32/20)**

(2020/C 77/78)

*Procestaal: Spaans***Partijen**

Verzoekende partijen: Jorge Buxadé Villalba, María Esperanza Araceli Aguilar Pinar en Hermann Tertsch Del Valle-Lersundi (vertegenwoordiger: M. Castro Fuertes, abogada)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- het besluit om Carles Puigdemont i Casamajó en Antoni Comín i Oliveres als leden van het Europees Parlement te erkennen, nietig verklaren.
- gelasten dat de gevolgen van een dergelijke erkenning worden beëindigd en dat de reeds ontstane gevolgen nietig worden verklaard.
- gelasten dat dienstverleningsovereenkomsten die door Puigdemont i Casamajó en Comín i Oliveres zijn gesloten met assistenten, adviseurs, stagiaires of derden, worden beëindigd.
- Puigdemont i Casamajó en Comín i Oliveres gelasten tot terugbetaling van bedragen die zij, om welke reden dan ook en ongeacht de hoogte ervan, in hun onwettige hoedanigheid van lid van het Europees Parlement hebben ontvangen terug te betalen, alsmede van de bedragen die het Europees Parlement aan derden heeft betaald voor dienstverleningsovereenkomst met assistenten, adviseurs, stagiaires of derden.
- Subsidiair, vaststellen dat de functie van lid van het Europees Parlement onverenigbaar is met die van lid van de wetgevende vergadering van een autonome gemeenschap, alsmede vaststellen dat bovengenoemde personen vanaf 2 juli 2019 tot de datum van inauguratie geen recht hebben op een bezoldiging, en, voor het geval zij enig bedrag hebben ontvangen, daarvan de terugbetaling gelasten, vermeerderd met vertragingsrente.
- Indien het beroep gegrond wordt verklaard, het Europees Parlement verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen vier middelen aan.

1. Schending van de artikelen 8 en 12 van de Akte van 20 september 1976 betreffende de verkiezing van de leden van het Europees Parlement, in overeenstemming met de Spaanse kieswetgeving.
 - In dit verband wordt betoogd dat de Europese verkiezingsprocedure overeenkomstig die Akte in elke lidstaat wordt geregeld door nationale bepalingen en dat bijgevolg de artikelen 219 tot en met 224 van de Ley Orgánica del Régimen Electoral General (organieke wet betreffende het algemeen kiesstelsel) van toepassing zijn. Meer in het bijzonder bepaalt deze laatste bepaling dat de gekozen kandidaten binnen vijf dagen moeten zweren of beloven de grondwet na te leven, aangezien de zetel anders vacant wordt verklaard. Puigdemont en Comín zijn evenwel nooit voor de Junta Electoral Central (centrale kiescommissie van Spanje) verschenen om te zweren of te beloven de grondwet na te leven.
2. Schending van artikel 3, lid 3, van het Reglement van het Europees Parlement.
 - In dit verband wordt betoogd dat de bevoegde Spaanse autoriteit geen enkel document heeft afgegeven waarin wordt verklaard dat Puigdemont en Comín zich zullen houden aan de grondwet, hetgeen een opschortende voorwaarde vormt voor hun status als gekozenen. Bijgevolg gaat de handelwijze van het Europees Parlement volgens verzoekers voorbij aan de Europese kieswet, schendt het de soevereine bevoegdheden van de lidstaten en brengt het de wettigheid en de geldigheid in gevaar van elke overeenkomst die door het Europees Parlement in plenaire vergadering of door de commissies waaraan Puigdemont en Comín kunnen deelnemen, wordt gesloten.
3. Irrelevantie van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 19 december 2019 in zaak C-502/19, Junqueras Vies, voor de nietigverklaring van de handelwijze van het Europees Parlement.
 - In dit verband wordt beweerd dat de heer Puigdemont en de heer Comín nooit in voorarrest hebben gezeten, en dat zij alleen immuniteit hebben door de benoeming als gekozenen, maar niet de volledige status hebben van lid van het Europees Parlement, omdat niet alle formaliteiten van de Spaanse verkiezingsprocedure zijn vervuld.

4. Subsidiair, schending van artikel 7, leden 3 en 4, van de Europese kieswet, voor zover er sprake is van een onverenigbaarheid als bedoeld in de Spaanse kieswetgeving [artikelen 211, 2, onder d) van de organieke wet inzake het algemeen kiesstelsel].

— In dit verband wordt betoogd dat volgens het Unierecht elke lidstaat de op nationaal niveau vastgestelde onverenigbaarheden kan uitbreiden tot de verkiezingen voor het Europees Parlement, dat bovengenoemde bepaling van de nationale kieswet voorziet in de onverenigbaarheid van de leden van de wetgevende vergaderingen van de autonome regio's en dat Puigdemont en Comín sinds 7 januari 2020 geen lid meer zijn van het parlement van Catalonië.

Beroep ingesteld op 20 januari 2020 – Datenlotsen Informationssysteme/Commissie

(Zaak T-34/20)

(2020/C 77/79)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Datenlotsen Informationssysteme GmbH (Hamburg, Duitsland) (vertegenwoordiger: T. Lübbig, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van het besluit van de Europese Commissie van 20 september 2019 betreffende maatregel SA.34402 – 2015/C (ex 2015/NN) van Duitsland ten gunste van Hochschul-Informationssystem GmbH [Commissiedocument nr. C(2019) 6836 final];
- verwijzing van verweerster in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van haar beroep voert verzoekster de volgende middelen aan:

1. Schending van artikel 107, lid 1, VWEU, doordat de Commissie voor de vaststelling of de handelingen van Hochschul-Informationssystem GmbH (hierna: „HIS”) economisch van aard zijn, een toetsingscriterium heeft gehanteerd dat onverenigbaar met de rechtspraak is, daar zij de inhoud van het „criterium van het onlosmakelijke verband” en de zelfstandige betekenis van het „samenhangcriterium” heeft miskend.
2. Schending van artikel 107, lid 1, VWEU door de activiteiten van HIS ten behoeve van Duitse openbare instellingen voor hoger onderwijs aan te merken als niet-economische activiteiten.
3. Schending van artikel 107, lid 1, VWEU door geen onderscheid te maken tussen de verschillende werkerterreinen van HIS.
4. Schending van artikel 108, lid 3, VWEU en artikel 1, onder b), v), van verordening (EU) 2015/1589 van de Raad ⁽¹⁾ door de rechtstreekse steun als „bestaande steun” aan te merken op grond dat er in 1976 een markt bestond.
5. Schending van artikel 296, lid 2, VWEU, doordat de Commissie ontoereikend heeft gemotiveerd waarom artikel 1, onder b), v), van verordening 2015/1589 ook van toepassing is op andere maatregelen dan die waarbij er sprake is van liberalisering.

6. Schending van artikel 108, lid 3, VWEU en artikel 1, onder b), v), van verordening 2015/1589 door de rechtstreekse steun als „bestaande steun” aan te merken, omdat de maatregelen substantieel zijn gewijzigd.
7. Schending van artikel 108, lid 3, VWEU en artikel 1, onder b), v), van verordening 2015/1589 door de rechtstreekse steun als „steunregeling” aan te merken, daar er eerder sprake is van een reeks jaarlijkse individuele steunverleningen.
8. Schending van het recht om „binnen een redelijke termijn te worden berecht” als onderdeel van het recht op „behoorlijk bestuur” uit hoofde van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

(¹) Verordening (EU) 2015/1589 van de Raad van 13 juli 2015 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (PB 2015, L 248, blz. 9).

Beroep ingesteld op 23 januari 2020 – Lotto24/EUIPO (LOTTO24)

(Zaak T-38/20)

(2020/C 77/80)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Lotto24 AG (Hamburg, Duitsland) (vertegenwoordiger: O. Brexl, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Betrokken merk: aanvraag voor Uniebeeldmerk LOTTO24 in de kleuren oranje (Pantone 130) en rood (Pantone 1807) – inschrijvingsaanvraag nr. 17 996 822

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 5 november 2019 in zaak R 1216/2019-2

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten van de procedure.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
 - schending van artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.
-

Beroep ingesteld op 24 januari 2020 – Di Bernardo/Commissie**(Zaak T-41/20)**

(2020/C 77/81)

Procestaal: Frans

Partijen*Verzoekende partij:* Danilo Di Bernardo (Brussel, België) (vertegenwoordigers: S. Orlandi en T. Martin, advocaten)*Verwerende partij:* Europese Commissie**Conclusies**

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het besluit van 13 maart 2019, genomen ter uitvoering van het arrest van 29 november 2018 in zaak T-811/16, nietig te verklaren;
- de Commissie te veroordelen tot betaling van een bedrag van 50 000 EUR aan verzoeker ter vergoeding van zijn materiële schade en een bedrag van 7 000 EUR, onder voorbehoud van vermeerdering in de loop van de procedure, ter vergoeding van zijn immateriële schade;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending van de aankondiging van vergelijkend onderzoek door de jury, aangezien de door haar vastgestelde toelatingscriteria de strekking van die aankondiging op onrechtmatige wijze beperken. Door toelatingscriteria vast te stellen waardoor soortgelijke ervaring als die van verzoeker, die niettemin voldoet aan de criteria van de aankondiging van vergelijkend onderzoek, niet in aanmerking wordt genomen, heeft de jury die aankondiging miskend.
2. Tweede middel, ontleend aan het feit dat het bestreden besluit op een onjuiste beoordeling berust en wel op het punt of verzoekers beroepservaring verband houdt met de aard van de in de aankondiging van vergelijkend onderzoek omschreven werkzaamheden.

Beroep ingesteld op 27 januari 2020 – KRBL/EUIPO – P.K. Overseas (INDIA SALAM Pure Basmati Rice)**(Zaak T-45/20)**

(2020/C 77/82)

Procestaal: Engels

Partijen*Verzoekende partij:* KRBL Ltd (Delhi, India) (vertegenwoordiger: P. Strickland, Solicitor)*Verwerende partij:* Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)*Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep:* P.K. Overseas Pte Ltd (Singapore, Singapore)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: internationale inschrijving waarin de Europese Unie wordt aangewezen met betrekking tot het beeldmerk INDIA SALAM Pure Basmati Rice met de kleuraanduidingen lichtbruin, sepia en wit-geel – internationale inschrijving nr. 1 126 413 waarin de Europese Unie wordt aangewezen

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 26 november 2019 in zaak R 766/2019-4

Conclusies

- het beroep toestaan en de aanvraag afwijzen;
- de bestreden beslissing vernietigen;
- de beslissing van de oppositieafdeling van 13 februari 2019 met betrekking tot oppositieprocedure nr. B 2 201 385 vernietigen;
- het EUIPO verwijzen in de kosten van deze procedures.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 8, lid 4, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beschikking van het Gerecht van 22 januari 2020 – La Marchesiana/EUIPO – Marchesi 1824 (MARCHESI)

(Zaak T-35/18) ⁽¹⁾

(2020/C 77/83)

Procestaal: Engels

De president van de Negende kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 142 van 23.4.2018.

Beschikking van het Gerecht van 15 januari 2020 – Avio/Commissie**(Zaak T-139/18)** ⁽¹⁾

(2020/C 77/84)

Procestaal: Italiaans

De president van de Derde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 142 van 23.4.2018.

Beschikking van het Gerecht van 21 januari 2020 – Bartolomé Alvarado en Grupo Preciados Place/EUIPO – Alpargatas (ALPARGATUS PASOS ARTESANALES)**(Zaak T-606/19)** ⁽¹⁾

(2020/C 77/85)

Procestaal: Spaans

De president van de Vijfde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 372 van 4.11.2019.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)

ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie

L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL